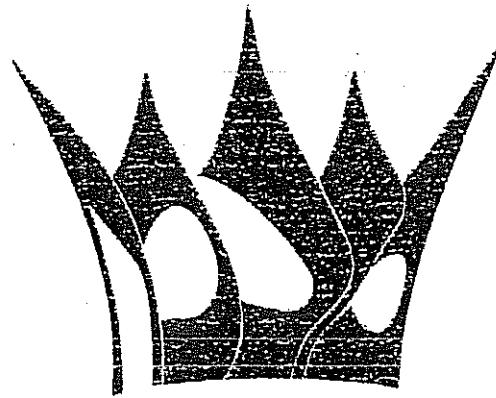

תְּשׂוֹרֶה

מִשְׁמָחָת נִשְׁזָאוֹן שֶׁל
מַנְחָם מַעֲנְדָל זָחִיה רְחָלֶ

שִׁיחֵץ

הַבָּחוֹן לְחוֹן

יּוֹם שְׁלִישִׁי יּוֹם שְׁחֹצֶפֶל בָּזֶה לֵי טֹוב, לִי סִינּוֹן
הַיּוֹם תְּהִא שְׁנַת סְגָולָות בְּמֶלֶךְ

ב"ה

אט מודים לה על כל הטוב אשר גמלת, ובחסונך וגבורת זכט בನישואית לモ"ט, ביום השלישי
יום שחובפל בו כי טוב, כדי לחודש סין החתס"ב

הגדוה והברכה מובעת ליידיט ומכיריט, אשר הויאל'ו לשמה איתנו ביום שמחת לבני,

ולברכינו, ולבחן את הורית ייח בברכת מז"ט והימים מאושרים בנטמיות וברוחניות

בשמחה ובטוב לבב הננו בהה לכבד את כל הטוטלים חולק בשמה לבב טמוך וטהורוק
בתשורה המוגשת בזה, בפי שנחוג לאחרונה

התשורה שלפנינו כוללת :

- א. צילום מהתשורה שחולקה בחנותו של הדבי
- ב. ענייני גאולה וטשיה : הגהות של הדבי שיחה של שיפ' תsha, שושן פורים קטן
תשמי'ר, בעניין עד מתי
- ג. חסידות :ליקוט של גהות ומראי מקומות של הדבי על ספר קץ תש
- ד. שיחות קודש: גהות של הדבי על שיחות דוג השבעות ושיק מברכים חדש תמו
התשטיין
- ה. אנרות קודש : העתקה מטבח לאניש במונטריאול
- ו. כתבי קודש : צילומי כתיק בנתאים שונים
- ז. עניינים שונים : א. צילום של גהות של הרה"ג הרה"ג אברם דוד לאוואט – סב
סבו של הדבי על מסדר הוליצה שבשו"ע ابن העור שלו ב. תעוזת בשירות שעלי
- ח. חותם הרה"ג הרה"ג יעקב מרדכי בעזפאלאו

וכאן המקום להודות לכל אלה שפתחו את אוצרותיהם ונתנו לנו את החומר כדי לזכות בו את
הרבים
והודה מיהדות נתונה לטביטת היקר הרה"ג הרה"ג. והבן הענDEL על שפתה לטז את הארץ
וחיכה בהן את הרבים.

ולהעיר, אשר חולק ניכר מן הצילומים שוט מגרולם המקורי
האל הטוב, הוא יתברך, יברך את בבונו ואת אנשי ביתו ייח בזך כל' אהביי, בברכות
مالיפות מנפש ועד בשור
ובמיוחד בברכה העיקרית שנוכה תיכף ומיד ממ"ש לנישואין דלע"ל, און זעהן זיך טין רבין
דא למטה אין אגוז ולמטה מעשרה טפחים והוא גלאן

חי ארוןנו מודע ורבט מל' המשיח לעולם ועד

יום ג' כ"ד סיון

ה' תחאה שנת סגולות בכל

מנחם מענDEL וחיה רחל הכהן כהן

ב'יד סיון ה' תהא שנת סגולות בכל

卷之三

جامعة العلوم

૧૨૫

卷之六

۱۱۰

תשורה משמחת נישואין – מנחם מענדל ותיה רחל שיחז' הכהן כהן

Octodary Dipinto lobury
Hypocobally manderay

G. B. Barnes

جعفر، علی، علی

ענני גאולה ומשיח

כ"ק אדמו"ר שליט"א

הננו רוצים להכנים קטע דלהלן מהחומרה דש"פ חמ"א, שושן פורדים קטן בעניין "עד מתי" (דכתבו עד"ז בהערות וביאורים דשבוע העבר) בಗליון דש"פ ויקהל.

בhashicha נאמר בחגט כ"ק אדמו"ר מהורי"ץ דמ"ש "אננו אין לנו להשען אלא על אבינו שבשים" זה גופא הוא מהסימנים דעקבהא דמשיחא. והודges העניין "אין...אלא".

אבל במשנה שלפנינו: "על מה יש לנו להשען על אבינו שבשים".

ובעין יקב: "על מי [יש] לנו להשען (אלא) על אבינו שבשים".

ובס" השיקוח תש"ב ע' 17 שם הובאה בחגט הניל: "אננו אין לנו להשען אלא על אבינו שבשים".

בhashicha דלהלן קטע כמ"ש בע"י.

מערכת הערות וביאורים אהלי תורה

A decorative border consisting of two parallel horizontal lines of black asterisks (*). The inner line is offset by one character relative to the outer line, creating a continuous pattern of small squares across the entire width of the border.

כ. כאן המקום זו וין אנטטונג אויף דעם וואס מ'חאט געשרין אין געדודוקטן אין געבראכט דאיתו אין דעם וואס מ'חאט גערעדטן² אויך טירוט אין 'עד מהי' אין ניט מאובי היי גוואטן וכיז'ב, נאר או מ'דארכו דאס טובע ווין אין פאנזע בא דעם אויבערסטן וכו'.

במודובר כמ"ג, בשעת גירוש טומלטן וויך אין אין עונת, ~~אַנְפָעָה תְּבִיאָה מְרֻמָּה~~ פסט בא א אין חפט גטראט.

בשעת מ'זעף פריעון בא א פינח יארען קינד צי 'עד מתי' או א בקשה מהיכי חיין, אין הסטה ולחץ וכיו'ב - והעם ער גלעיך ענטפערן או פירוש הפלות' בפשטוahn אין 'עד מתי' או, או מ'אנטס פיט א חביבה גודלה זוויל ס'או נגע בענש - ניט מהיכי חיין ומן השפה ולחץ - 'עד וווען'!

7. אז וו' עס שטויות אורך אין היינטיקער המטורוז', או בשעת אידן האבן שוכן בעודן לבוע,
האט אליזו הביבא זיין גוואגט "עד מהי אתה מושחים על טווי מסעיטים".
וועט פון א פרעה טאן דער שט אין דעם בז א קירט; ~~האט אליזו הביבא גוואגט ד~~
איין וואם האבן גוטיגט לבעל די ווערטער "עד מהי" ~~ולאטנטקער~~, אלס א סימור נבדיבט; ~~האט~~
די איין אידן, אזו וו' אידן זונט דאר אין "עמ' חכם ורבוק". מאסט עס פאר איך ניטן גו' אידן
~~ולאטנטקער~~

או ניט או ער האט גוזאנט אלס ~~אַלְסָן-בְּלָבָבָן~~, מהיכי חיזי, מן השפה ולחוץ רין
ועד כדי כך או דערמאר מאט אליהו הנביא גודארט אווומטאן אַחֲרִיךְ און מקריב זיין
בחוואר, זואס אויריך דעם האט ער דערניך גזעעטען סלהוח וכטרוה^ו. או דאס ~~אַסְטָן~~ או דאס ^{עַד} מוי^ו
איים ביעווען נועג בננטש און ער האט עס גושדרען מיט ~~הַעֲרֵבֶתְּעָן~~ חותם. ~~הַעֲרֵבֶתְּעָן~~
נאר דאס או דער פירוט עד חפט ^ו אויח אוחז עד הרמו, עד הזרוש וואברכ עד הסוד

- אם "עד מתי" או מ'טרידים עט מיט די נאנצע שטארקיעס ותביבעה, ויזבאלד איז ס'אי נגע בענטש

(0371-97-82)

אנו ווי דער פירוש הפסות איז אויך איז דעם עיד צויה מאט פון זאגט גוואגט פראזען 197

ב' ז' סיוון ה' תהא שנות טగולות בכל

עדין אומססטום הווא עם טפיטים דער ליטען "עד מתי".

לע. ודיין אין ראוי בטענו זו דעם "עד מחייב" וגם אם שפטו (~~בכמה~~^{בכמה} נסחאות¹¹) ב"תיקת
הוצאה", וגם דאס אין ذיך גונטטען - וזה גען מיזמים אמיתיים - פון וושלב'כ, תורה, נבאים,
בחובים, מלחויג וכו' - או דעד פירדש בווע אין זו פ' מאנטם עס פיטן גאנטן תוקט. זוויל ס' אין
נונג בענשת.

דערנגן ער און צענדייל קמיי פורייז'ען מאנט ער וויסטער ער מאיי' – גראונדר וואט פראווארט בעועל "חיקון האות" און ווינט אויטן הוובן בהזמ"ל וכו' –

היתר נאר מיט גע אטאלן.

העיבוד איז ניטרלי וסבירו ראיות להן מון דעם ארט מון אַזווידן ארט. ומן דע

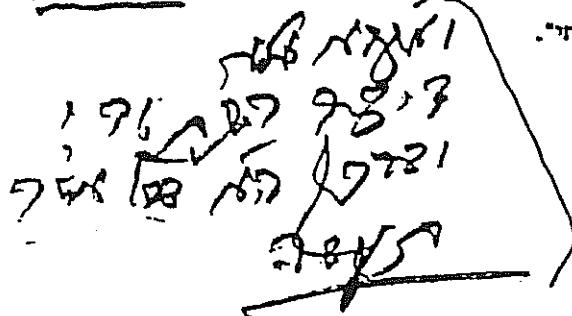
מבחן און-ליין – און אונליין בנטסוטן. ראהוות – גון מוחיב היין.

אויב עד אין א איז אינגעט טאר פיטני יאָר אַט. צְבָאָהָה בְּקָרְבָּן כִּיְצָרְבָּן דְּרוֹמָן אֵין
זְמָרָה, בְּמִילָה מְגַרְשָׁנִית עַד נָאָר נִיט דַעַר פִּזְדָּשׁ אַפְשָׁוֹת אֵין "עַד מַחְיָה" לְטוֹב
זְמָרָה, אֵין עַד דִּינָגֶט וְזַיְן דַעַר נְשָׂט בָּהוּ - אֵין שַׁד דָאָר אַוְיךָ אָז אַז. אֵין סַס רַעֲשָׁת
זְמָרָה, וְזַיְן וּמָגָן טַיר נְגַנְגָע, יָאָר (כֵּי בְּחַמֶּשׁ). וּבְפִרְשָׁת נְאָר וּמָעַט הַמִּינָט בְּתַחְלָה לְזָבָר אַבָּא
וְזַיְן דָאָר וּמָעַט טַיר נְגַנְגָע, יָאָר (כֵּי בְּחַמֶּשׁ). וּבְיַיִל אַבָּא אַיְם דָאָר
מִלְמָדו תּוֹרָה זוּ - דַעַר בְּבָעֵבָר דַאָוָח פָּעַן פָּאָר אַלְיָה בְּבָעֵבָר רַאֲיוֹת מְפֻרְשָׁות. וּבְיַיִל אַבָּא אַיְם דָאָר
- פָּעַן בְּאוֹזָרָעָנָעָן: אַבָּא אַזְחָב עַד אַז שְׁוִין אֵין חַמְלָא אַבָּא אַזְחָב עַד אַז שְׁוִין אַבָּא אַזְחָב
דָאָרָי עַד נִיט הַאֲבָן קַיְן הַסְּבָרָה גְּאַזְוָת וְאַס "עַד מַחְיָה" מִיְמָנוֹ דָאָס פְּרִינָט בְּמִשְׁטוֹת אֵין אֵין
דָאָרָי מְגַנְגָע אַח תּוֹבֵעַ וְזַיְן בא דָעַם אוֹרְבָּעָטָן - בֵּין וּמָעַט וְזַיְן שְׁוִין זְיַעַן דַעַר גְּלָתָה אֵין
דָאָרָי מְגַנְגָע אַח תּוֹבֵעַ וְזַיְן בא דָעַם אוֹרְבָּעָטָן - בֵּין וּמָעַט וְזַיְן שְׁוִין זְיַעַן דַעַר גְּלָתָה אֵין

בנידוח נשר ווּמָרֵט מִתְכַּיְלָה אֶדְפָּרֵר הַזְּ אַיְמָנָר פָּמָן דְּסִמְנָמָי אֲרוֹן עַקְבָּתָא דְּמַשְׁיָה

או מ'חupt זאנן עיג פַּי (יעז) לו הַלְשׁוֹן (אֶלְעָם) על אֲבִינוּ שְׁבָתִים. או מ'דאריך מְנֻסְבִּים או מ' זיך פְּרִיבָן טַלְאָמֵן אוון זיך פְּרִילָאָן צִוְּנָאָגָן אוֹהָן אַוְבָּעָסָטָן אוֹן דָּאמָן אַדְבָּר וְלִיבָּן הַמְּבָרָךְ

וילג' ותומס גאנטפער מרגנטש פון או 'נ'ז מד (ט'ס) לנו לחטפין (א'ל'א) עפ' אב'יא טבטטימ'. א'ח
א' איז דאריך גאנרטס מאן ח'...? נאדר א איז דאריך סאנן כל' חתלה בו' מקיים זיין חומץ און
שרײַט און מאנטס 'עד מה'.

- 1) העורות וביאורים - אהלי מורה דשבעז וו (גלאין נד (רבג) סי'ט.
- 2) שוחט ש'ט' טבטטימ', מבה'ת אדר' סי'ה זאילך.
- 3) ^{נייכֿרְמָא}
^{אנטּוֹנְיָה} ח. כ - 6ט.
- 4) שם, כט.
- 5) ואטען ד. ג.
- 6) קדריטים יט, יט.
- 7) מלכיטים שם, יט.
- 8) דאה רמב'ם הל' יסוה'ת פ'ט ה'ג.
- 9)
- 10) בא. ג. ג.
- 11) ומה שאדហ'ז לא הכניטס בסידוריים - יי'ל טווכנו כל' בריבוי מופורי תהלים שהכניטס אדזה'ז
בסוד חוקן הדעת.
- 12) שבת ג, דע'א. שויע' אדזה'ז או'ה פודס' צה.
- 13) דאה סוכה פב, פע'א. הל' ח'ת לאדזה'ז במתולתו.
- 14) ספר השיווע תשב'ב ריש ע' 17.
- 15) סוטה פט, ריש ע"ב - ע"ט נידשת העין יעקב.

הַלְּבָדִים

אפסר הפטנטרים

והודוגרמא פונה יונן למעלת דעוני השינה הוא העלם ואור והסתלקתו בסאמר
�ך אמת הסתלק מניין אשאתיו בולו שפכו כנופה בלא גשפתה, ומיש
התסתלק אין או סילוק לגמי חזי שורי נמוך חיות חדש שם בונן ונגלן מהדר
גטבו בביית פעל, שכלל עת ובכל רגע גמץ' חיים חדש אלא שארם בחיה
העלל ואנו פאר בינויו כגדמת פעלת הכותה בעת השיגות שנות בלישות. וכשם
שבעת הדשינה איננו ניבר מועל ויתרונו הפטון הגנה כן. הוא דבאו רואד הוא
בזהלום איננו מאייר במוחן העליגוים ודיינו נשוי ואינו מאייר בינויו בעולם. והנעם
דלבבי אויר איס' ביה אין זה נוגע כלל אם אשור הוא בגורי או שאנדר הוא גהען-
תגהן הוא לבבי איס' ביה איננו גזע כלל, אבל לגביו לפסמה געסה מונה בגורי וגערן גכלו.
וכמו שארם בנסיבות באדם לטחן דבושר הכותה מאירים בגורי וזרעים
פעולות בסדר ססוד או ניבר יתרון המוחין ומולחם. דבר הכותה והחותם ולבשי
גאנש מתבכטלים לפניות והסחין פועלם בהם וכטרכ' הוא דבושר האור הוא בגורי
או ניבר טעלת המוחין שהט צשי מיש השקיטה מטען קרשן השיטים שתריע
הטוריה או וברך את עיך את ישראל טנראים לדרכ' השוב. ויזוע ודשוי והם מקרו
כל התהששות בעולם דזורי'ע נסח הרכבות באיז'. אלקינו מלך העולם. דוחלה
האר אללינו אלקיה שלנו ואחיה מלך העולם המתשכה בעולם וזה הכל בטילים לסניות.
וככלו בווי שולמה דקיימה סיירה באשלמו תאו היו הכל בטילים לפניו והי משל
דושולטל על עמי רביבים. וכן הי בימי מרדכי ואסתר דתיכ' ורביט מעשי גארץ
עמאי'הדים כי נפל מחר היהודים עלייהם. אשר כן 'אי' בכל עת חמן שתהארות
העליגוים דאייר בוגלו וכמו בזמנ הבית שחיי גולי אילוקט במושג וכטרכ' כדור
שבא לראותך בא ליראות וראו. העניים שלטעה מהטכע בטוחש בהundersה
נסים שהו בבית המקדש וככלות ישראל עסדו במעלה ומדרגה גנבה.

המנג'ם בוטן השינה כבוי שטהאר תוא בהעלם או איןו ניכר מעל הבדוחות והעל זה. דוגמה לכך היא ריר ישנים כמו טהום כלולים בזעם הנש דוכחות גலויות הרי אין זה דבר נפוץ בבן אדם והוא טניאור שהתחלום של הבודהות הם מה שנדראים בגוניו, אלא שיש להט פקוך בנסיבות הנעולמים ושורש בזעם הנפש, וכן בכח והשל שעוניינו שהוא מרכיב השכלות פסחים וופמיים בוותם עד אשר מילרים הרוש אבחנה או יראה כדי מהות השכלים האלה. דרכו השכל בשלהות חולקו

וְכַד אָזֶת: בפוך הקדמת תיקוני יהוה.
בפומחין הַעֲלִילִים הַיְיִצְאָה צְשִׁירָה זָהָר חֵב קָהָר
הַשְׁקִימָה: דברם בן פה, וזהו בית תורה אוור דרייה כי עטף פקורי יהוה.
בְּמִינִים שְׁלָמָה זְהָרָה תְּיֵא: ג' ואזרה ג'ב' שמות רבת פסחים כ'
וְרֹבְּנִים טְעַמְּנִים אַמְתָּרָה תְּיֵא.

כ' וְרֹאֶה שָׁבֵת אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ב' וְרֹאֶה שָׁבֵת אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

1

אַפְּרִיל הַמְּאַפְּרִים - שָׁמֶן

תב"ג נמשך מכח המשכילה הeschcol הסביבר וממעמק, ואין לו מר דוחת והחל על כח השכל אלא עזיז לו מCKER בכח געלם ושרש בעצם הנפש. והחותם כסוי שהן כלולות בעצם הנפש והיה במדוריגת עליונה יתר שאנין בחיה' התחלקות וכוכלים הם שם בהשואה גמורה. דנהנה בבחות הלויות הרי יש בהם התחלקות במחות העצמי. שישנם בבחות שיעירם, הם יסוד הטים ויושבם בתוחות שעיקרים הווא יסוד האש, וכמו מהוין ובורות, והטווין הנה עיקרים הווא יסוד המים והמודות עיקרים יסוד האש. וגוטשוין גומס והגה. בז' האכלה האו יסוד הטים וכוח הבינה יסוד האש. ומתחכלה וולפסטה, הם בבחות פסיין, ובז' חמ' גומיט' ווא אויר בעליך, שבעל' הווא לפ' אונן הכת. בז' האכלה שוואו יסוד הטים נהיה כלוק חזור המתוחות שוואו בלי החק' הווא קר ולחת וחולק המתוחות שוואו כל' הבינה האו חם ויבש. וכן בכל הבחות שיש להם בילים פרטיטים ומקומות טיווחידים. אבל בעזם המתוחות דשם וט' בבחות עצמי' בל' אל בילים אויר' ישכנו בולט' היה, אלא דשם אונן בבחיה' מציאות עיב' ישכנו יחר' וכלם שם בהשואה, וההוגנמא מהו יובן דכאר' הארו הו באבחיה' העלים במקורו ה'ה' כלם שווים בל' זום והחקלות. עיב' תענה מודה משבד עניין הגולות שאיטן זיכר מעלה גשי' ואדרבא סהאקייף יש להם שכיתות יותר לכבול דנסין' צ'ן בחיה' הנגמי' ודוקא. ומבחיה' הפטני' אין הסטי' א' בוליה לכבול צ'ו הפטני' הווא אויר בעליך ווזיון' שיזגון כלים אל הארו. והכלי הוא בחיה' ביטול, ואין אואס' שורה אלא בטקס שוזיאו בטל, ולבען הגה השראת אואס' הוא בחכמה רחבי' הווא כה מה תורקה הביטול, ועיב' נשוי' וזה כלים אל אודר להיוותם בכחיה' ביטול ממש' כי אהם המתוחות מכל העיטים. דבנשאי יש עניין הטיעות והבטול שפטעיטים את ענכם בנטלים לאלקות מה שאן בכל העיטים. משאזכ' הפטני' האם יש' ואמ'יאות ואינם כלים אל הארו. וזה דנסין' שכיתות אל הפטני' דזק' להיות הכוונה בנשוי' דעל' יוד' יה' בחיה' גilio' ואר, אבל מבחן' וכקית' להיוותם למעליה מענין הכלים הנה שם הוא כחשיטה כוארה ולעם שכיתות יוזר' לכבול מס'ם. וזה אם תגביה' גנשר דזרך גנשר בשיטים טבנ'יה'ם עצמא' לכבול מהתקף העליון, ואפר' גאו' ווא בהעלם הנה או יטולים לכבול מההণמי' קה'תיבוי' צמצומים. דנהנה פאשיך' ואודר פלמי' הווא בגנילו' או אינם יטולים לכבול בבחיה' גilio' או', דיאנים כלים לתה' אבל פאשיך' א' מסתלק' ומתעלם' או הנה בפודרי' תחתונות ווא כבורי' הצעצומים ביוזר' ויטולים לינק' מס'ם, והוינו דענין' השינה גורם' יטל'ה ניקת החיאזונים טב' הפטקי' סהה' הפטקי' העליון' בפרטיבו' הצמצומים. הזה' שאדר'ל פאי טמא עז' מסני' ברישא' והדר' אמר' בבריחתו של עולם דברישא חשב�' והדר' גוזדא' וענין' ברישא' חשב�' היוז' בחיה' נאצ'ום' הרראש' חזו'ן סילוק' הארו' שנטטלק' במקורו, ההו' עצמו' ווא' סבכה' פה'

דָּהַטְוֹחִין גֵּזָה עִקְּרָבָם: רָאָתָה תְּמִימָה סִיבָּה
וְאֲדָרְבָּה חֶלְמָקִיָּה: דָּהָא קְנוּסָתָם וּמְעַן מְאֹרֶת הָנָּהָר
בְּצִים אַתָּה: בְּכִלְמָדָה.

ד ר ג ה ג ס ר : משל ל. יט. ויעיר ט"ש בעמק המלך שער עולם והחצרו מל'ב אספראבר
כמלכות אודוס וכמו הפסוק דוברכן.
ש ס א ר ז : שבח צוֹג ב. ווארה לקמן ר'יה ויקם עדות

בנין הלאה כוונתית

כ"ד סיוון ה' תהא שנת סנולות בבל

41

ספר חמא מדריך - ש"ת

בכל הcheinיות בחכמת הרשואה בחכמת התורה והchein אלקות ועם זה גוא אומן ירד והכם בחכמת המעשה והרי כשיישבו אותו בחכמת המעשה אין גוא לו, וכן הוא דעינו הנזרלה למעלה הוא עגנה ושלמות ולגדולתו העצמית אין חקר הימנו שאיתנו בבח"י השגה כלל דינה גדול הווי והוא אורה שם הווי בסיס אלקים. דברה שירך השגה, וחוז וטහול ממד שישי בוה הילול ושבה אבל עצם שם הווי וזה למפעלה מהשגה דמה שנודע לנו אלקות הוא פועלותיו ית' היוין עיי שם אלקים אבל עצמות אויס אין חקר כלל, וחוז אמרתי תען גדול כטהוא בעיר אלקיים שאו טירן לקרוון גודל אבל לגודולו העצמי אין חקר. וחוז פי ברא אלה שתהנתה עם היותה עיי ואורתה שם הווי, בשן אלקים אבל באחת היא מעינותו שם הווי' שהוא לבדו בכחו ויטולתו להוות ית' מאין, ולכן הבריאת נק' ית' פאי, לדכאי אינן טובן ולהלא מפרק הכל, אך היה הננתנה לפני שטמך הכל אויס הוא בלתי מושב לנו נק' ית' פאי, אך אין שטא ואורתה שם הווי בסיס אלקים. ובכ' אין שאיתנו מושב היינו עצמות גודלוותיהם דאין לו חקר כלל, וזה שהבריאת נק' ית' מאין לפני שטמך הכל.

ת

וזהו שאו מרים עיניים וראו מי ברא אלה, שטמאלת שהוא תהנתה עם היות שזון רק מוארת הווי, שבשם אלקים אבל עכ"פ ונגה עיי התהנתה ידיעות את בחוי' המי שברא אלה' הימנו שאורתה תהנתה הוא מעינותו ווי' אורתה שנותה אבל מזינים הוא מצרר טין, זמי והוא בחוי' בינה ומצרר מי הוא טבורי' מי הוא בבחוי' מצרר והעלם. דאי' בלקירת בחריאיל שטמיכים דקדושה תוא מizer הנגרה, והענן הוא דינה לידת המהות הן מהמהוין, ובஹותם מוחותם חלקוים דמנחה והתרבשות, שטמיכי מוחותם ביטול ומדותם הם מוגוף, لكن הנגה בהכרה טיהר' במטצע' ביגיהם והוא מצרר הנגן דשם תחוללים שפע תשכל ו邇תך סבל למותות מדורות רכבותה הוא מותה שלל ובלב הוא מותה מדורות ומתרבש זבציר הנגרה איננו לא מותה שלל ולא מותה מדורות אלא שטוא בתעלמותו, ובבתעלמותו זו הוא שנחנך מותה השכל למחרת מדורות, כמו שאנו רואים בחורש בעכורה השכל בכתובינו בהגבוניות אליך' ומשיגו בתוכו וזה הנה גושת מה התערורות והתפעלות הלב הרי איננו נמושך ממש מן המותה אל הלב כי אי' סבaceous יט' התעלמותו מלאו. לא יש שום דבר, והינו רוא איננו לא בחוי' השגה ולא בחוי' הארכילות המותה והתעלמות זאת הוא המביהה מן המותה אל הלב, ופטש שבסכל הרוי יט' עגנון תקשומנות שבסדר ואורום יודע איזה הסכל והמיינע אי' על העסיק עצמו בהעין הנה לאחר היגיינה והעומק משותם לגמרי דהוינו שלא יט' מום או רס כלל טריי בתחלתו הוא חושב ומעמיק בהענן שטמיכים בו, ובהתעתומות לא יט' שם גילוי או רס כלל, ואורי דוקא הוא שגופל לו להשכלה החדרשה. הנה זו הוא שבחתעלמות שבטייד הנגן הנה עירנו נמושך מן המותה אל הלב. אך להיות שזו מ"ט התעלמות

ש הוי לבודו: ראה אהבת הקורס פ"ט

מצרים הוי ביאר ב'': ראה כלל זה בתורה או ר' וואר, ביאור לדיה

לבן אמור, ובאור התורה להציג שם.

בלקו'ת מהארון: ל: פ' יוסב ריה וויה נר עטה נאסר סוד יוסט.

↑
וְגַם זֶה: כִּי תָּרַח עֲמָלֵךְ שָׁכַת הָאָמֹגָדָה

64. זט פ ר ח מ א מ ר י מ - ש"ת

שבו מדריכים הרעים ולמה תפוחו בית ישראל ומתחורה באמר מאד ומשפעת גם להנשמה המלבשת בוגר ומותה היא מה שהארם נער וגמחר מהאות בלי שם טעם וסיבת היוזני ומתחער בתשובה שתו נילוי מעצם ונשמה עז' והארת הנשמה הפלוכת בוגר.

ה

והנה בזה יוכן משארזיל בכל יום ויום ביך יוצאת מלך חורב ומכוורות אויל להם לברית מעלבונה של תורה שתהורה הוא עלובה על שאין לה עוסקים. דברין תורה אין מסכיל עין הליטוד בלבך, ועם היה דמצות ליפוד תורה הוא ידיעת התורה והינתן ציבון וטיג'ה הסובב כל עין ועין לומד בתורה בכל הדרי אزيد לחיותם בפיול נמי'ם יקם את דברי תורה. והינו דלבך זאת שעזריכים לנוכר תפיד שתהודה היא הכתמו ית' זגקדת הענן הוא שזריכים לזכור את נזון תורה וגמה לבך ואת ארך לחיות הכלול סמסת מה שהורתה פעולות בוגר. והינו שהעיקר הוא מה שאותורה מלאות את האדם. ואם תורה לערוגת איזס דעת מענטש, דזונו מה שאנו אמרים בברכת אהבת עולם ותן לבבנו בינה להבן ולהכילה (שבכלי) לפסוע עדער העור) למפור ולמד לשאזר ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורה באחבה. דער לערגון זל דין באונן אן דער לרנגון זל איסולענגן רינטן אן אלץ ווועס עס טפיט אין דער תורה זל מען זאט טאן ביט לייכאצעט. דזונו בנות עסוק תורה. וגמה תבלית הכרות אשר בניין יתנו אל לבם לשוב אל הווי ולעסוק בתורה ומאהר שבאי אינס שומעים את הכרזות מה תועלת ההכרזה. וכן כרויות התשובה כמו ברוח שפבריזט למעלת עבון בנים צביבים. דטוביים עניין פראות ווילקיט הינט והגנגה שלא בסדר והורגה ובעכודה עני השוכב הוא באסר שוכחים על הכוונה ואטימות דיריות גנשמה בגין וככיש וילך סובב בדרכ לבני עיר גיט וילד נאך דער צוֹאָנוּקִיט טון הארגזן. תחכלה הטענה בכירח ה הוא לעורר על התשובה ומאהר שבאי אינס שומעים את גברות מטה תועלת ההכרזה. עוד אתה ווילשן אויס מסמע לתרי אנגי. הא' אויל לeson שטוט כמו אויל ליטטה שפראד טובת הרבה. וב' אויל לשון עונש כמה מין העונש חיז' ייגע עכור זה ואלה תורה היא חסר ומאהר שאין בניין שומעים גברוח וויזע מגיע לחם דכתה אך הענן הוא דדהה זה מה שבבייא אינס שומעים גברוחות העליגינס הוא מפני העלם והסתה הגוף נהגי שהוא טרוד בענייני הגוף ומשוקע בתאות והענוגים גשמי' וככיש' שכנת עביה בשתי. טון די ריברי ענייני הגוף אויך אפילו דברם המתוירם אויל לבך זאת ווועס בען ווערט משוקע אין דעם. או מופן לומן במשך הזמן ווערט זיין מותרות א' והכרחות אויל לבך זאת אוין טון דעם איבערונגען זיך אין די עניין עולם און די שקיעה אין צוותות ווערט דער

בכל יום ויום: אבותיו פיז' דיב.

בבב' יש' יקיט: זבריס פון פון וואה ווילטני סינפה פיז' הד' הובא בלאכטן עהית שט. והנה חביבה: ראה בנט' קוריה באור לוד' כי תאג' שט טה' טה' דיה להבן דבב' האהטליע פון.

וילך שוכב: יספער גו. וו. אפזת עביה: דברם לבן, טה'

שאפריג. מ.

גאעיג'ה 8171:

דוח' קפ' 2.

3 עג' ? ניכר

פרעה כה.

והב' הוא באוטן. העלתת הפטיג אל המושג שהן עני דרבו. ההשללה אם בדרכן הלבשה שעיטם רוב הואר באוטן חוכמי או בדריך הפשטה שעיטם רוב הואר ברוך שלילן. דחוב ושלילה הרי אין זה בסכמת העולם דחיב הוא מציאות הרבר וישתו ושלילה הוא אפסית הרבר והצורה דהריה השמת הרבר והשגת השלילה הם טני מימי השגות. דכם שחויב הוא השנה מושגת וננה כן שלילה היא השנה מושגנת. אלא הפעם ביןיהם הוא דחויב הוא יוציא הרבר מצד עצמו. אך מענו ר' דעם עזין דורך דרך זוך אליו ושללה הוא ידעת הרבר ע"י שלילה דבר הדוחה לו ועם מענו יויס עם פנין דורך דעם ועם מענו פארטיטיט דעם אנטוירטיט פון דרכן פנין און נאך א עניין והאט און אין פdag גלידיך צו אים, וזהו בעל וכמה יצירות להבינו רבני אסנדים וזרכי העזה ורחוב ושלילה, וכמו העניין דחכמה הוא היאר כללי לבני החכמה היחסית אחריתה בחכמה העשי" עד החכמה היורר עלינה בחכמה האלקטר. הכוונה בו דחואר החכמה והוא תואר מגביר דעתינו היפצתם של ואסר בוחן יידל בת החכמה בכת הביבה. דחואר ה"ייא" הוא הובן אסבירה שלילית וכח החכמה וואח השגאה. הבנה והמצאה השכלית יסלים להבינה בשתי אוטני הטענה ושלילית ובעומק עניין הנה לא זו בלבד שהבינה והמצאה הוא בחויב ו בשלילה אלא עוד שיט בה תולוקי ודרשת. אם היא כאות תיווי או כאות שלילי. דבאותן תיוויי היה מפליט את נקודות החסכמה בכמה לבושים הבנה והכברת. וככיו ויזכר שיט אליטים מבל' משל ומל' היא לביטים המלכיש קטן. עט היות קאיו דוגה ידועתו של דבל' כל' כל' כפן לידעתו של החכם הנה הכל' וזה ע"י ההלבשה יודע הוא את זה מה שלא ה'י יודע מלבדך' ובכללות פוג' יוציאו וזה יוציאת הירח בזמנו. והינו שבל' חכמה ומדוע הנה מתחכמה יירוח קטנה עד התחכמה היורר גדרה יודע הוא ע"י לבוש ההלבשה את החכמה היא עצמה עד וויס ר' ואן אליטין ווי י און ואון שלילי ווא דדריעת הדבר הוא ע"ז שווא בזיל' דוגמתה. ולהינו שווא מפ'יסטו מלטביסי השגה דהפטטה באור הלבשת וההפרט ביןיהם היא. זכרכנת החוב הרו' ההשנה באה ע"י דבר הפגנו לנו דהכנה עונגה גילוי ובאה ע"י הלבוש שהוא מעליט על הנילוי והקומי. ומהשנה היא בהרבר בעצמן והשנת השלילה הוא ע"י שטול' וס דבר הדומה לא. איב' הנה היריעה אינה בעצם מחות הרבר כי' ידעתו היא במתווה דבר הבה ע"י השלילות.

7

וביאור העניין הוא. דעם היה שתויר חכמה הוא תואר כללי לכל המזאות שללי' באזות הכמה שתאי' והינו עבכל הכמה וחכמה הנה והמצאה שכלי' שבהחכמה היא חכמה. אבל עם זה הרי עצם מזאות של המצאה שכלי' מסתנית לפי אופנה אם חיבי אל שלילי. דבאותן חיבי נהגה עבודתו ויניעתו היא בהנורחת המושג אל המציג והינו שמתעוקתו היא בלבוש הטענה. ובאותן השלילי הנה עכorthו ויעירתו היא בהעלאת הפטיג אל המשג'ה היאו כל עיקר התעוקתו היא בחרמת ליבתו הטענה. ולהתדרש בו'ה בעכורה היא כת' זכאי' חוכמי הרי נבורש אצל המציג נועם ועריבות ההבילה האלקטי' וכבה ועי' פרטיש

מ' 1/2/2016
מ' 2/2/2016
מ' 3/2/2016
מ' 4/2/2016
מ' 5/2/2016
מ' 6/2/2016
מ' 7/2/2016
מ' 8/2/2016
מ' 9/2/2016
מ' 10/2/2016
מ' 11/2/2016
מ' 12/2/2016
מ' 13/2/2016
מ' 14/2/2016
מ' 15/2/2016
מ' 16/2/2016
מ' 17/2/2016
מ' 18/2/2016
מ' 19/2/2016
מ' 20/2/2016
מ' 21/2/2016
מ' 22/2/2016
מ' 23/2/2016
מ' 24/2/2016
מ' 25/2/2016
מ' 26/2/2016
מ' 27/2/2016
מ' 28/2/2016
מ' 29/2/2016
מ' 30/2/2016
מ' 31/2/2016
מ' 1/3/2016
מ' 2/3/2016
מ' 3/3/2016
מ' 4/3/2016
מ' 5/3/2016
מ' 6/3/2016
מ' 7/3/2016
מ' 8/3/2016
מ' 9/3/2016
מ' 10/3/2016
מ' 11/3/2016
מ' 12/3/2016
מ' 13/3/2016
מ' 14/3/2016
מ' 15/3/2016
מ' 16/3/2016
מ' 17/3/2016
מ' 18/3/2016
מ' 19/3/2016
מ' 20/3/2016
מ' 21/3/2016
מ' 22/3/2016
מ' 23/3/2016
מ' 24/3/2016
מ' 25/3/2016
מ' 26/3/2016
מ' 27/3/2016
מ' 28/3/2016
מ' 29/3/2016
מ' 30/3/2016
מ' 31/3/2016
מ' 1/4/2016
מ' 2/4/2016
מ' 3/4/2016
מ' 4/4/2016
מ' 5/4/2016
מ' 6/4/2016
מ' 7/4/2016
מ' 8/4/2016
מ' 9/4/2016
מ' 10/4/2016
מ' 11/4/2016
מ' 12/4/2016
מ' 13/4/2016
מ' 14/4/2016
מ' 15/4/2016
מ' 16/4/2016
מ' 17/4/2016
מ' 18/4/2016
מ' 19/4/2016
מ' 20/4/2016
מ' 21/4/2016
מ' 22/4/2016
מ' 23/4/2016
מ' 24/4/2016
מ' 25/4/2016
מ' 26/4/2016
מ' 27/4/2016
מ' 28/4/2016
מ' 29/4/2016
מ' 30/4/2016
מ' 31/4/2016
מ' 1/5/2016
מ' 2/5/2016
מ' 3/5/2016
מ' 4/5/2016
מ' 5/5/2016
מ' 6/5/2016
מ' 7/5/2016
מ' 8/5/2016
מ' 9/5/2016
מ' 10/5/2016
מ' 11/5/2016
מ' 12/5/2016
מ' 13/5/2016
מ' 14/5/2016
מ' 15/5/2016
מ' 16/5/2016
מ' 17/5/2016
מ' 18/5/2016
מ' 19/5/2016
מ' 20/5/2016
מ' 21/5/2016
מ' 22/5/2016
מ' 23/5/2016
מ' 24/5/2016
מ' 25/5/2016
מ' 26/5/2016
מ' 27/5/2016
מ' 28/5/2016
מ' 29/5/2016
מ' 30/5/2016
מ' 31/5/2016
מ' 1/6/2016
מ' 2/6/2016
מ' 3/6/2016
מ' 4/6/2016
מ' 5/6/2016
מ' 6/6/2016
מ' 7/6/2016
מ' 8/6/2016
מ' 9/6/2016
מ' 10/6/2016
מ' 11/6/2016
מ' 12/6/2016
מ' 13/6/2016
מ' 14/6/2016
מ' 15/6/2016
מ' 16/6/2016
מ' 17/6/2016
מ' 18/6/2016
מ' 19/6/2016
מ' 20/6/2016
מ' 21/6/2016
מ' 22/6/2016
מ' 23/6/2016
מ' 24/6/2016
מ' 25/6/2016
מ' 26/6/2016
מ' 27/6/2016
מ' 28/6/2016
מ' 29/6/2016
מ' 30/6/2016
מ' 31/6/2016
מ' 1/7/2016
מ' 2/7/2016
מ' 3/7/2016
מ' 4/7/2016
מ' 5/7/2016
מ' 6/7/2016
מ' 7/7/2016
מ' 8/7/2016
מ' 9/7/2016
מ' 10/7/2016
מ' 11/7/2016
מ' 12/7/2016
מ' 13/7/2016
מ' 14/7/2016
מ' 15/7/2016
מ' 16/7/2016
מ' 17/7/2016
מ' 18/7/2016
מ' 19/7/2016
מ' 20/7/2016
מ' 21/7/2016
מ' 22/7/2016
מ' 23/7/2016
מ' 24/7/2016
מ' 25/7/2016
מ' 26/7/2016
מ' 27/7/2016
מ' 28/7/2016
מ' 29/7/2016
מ' 30/7/2016
מ' 31/7/2016
מ' 1/8/2016
מ' 2/8/2016
מ' 3/8/2016
מ' 4/8/2016
מ' 5/8/2016
מ' 6/8/2016
מ' 7/8/2016
מ' 8/8/2016
מ' 9/8/2016
מ' 10/8/2016
מ' 11/8/2016
מ' 12/8/2016
מ' 13/8/2016
מ' 14/8/2016
מ' 15/8/2016
מ' 16/8/2016
מ' 17/8/2016
מ' 18/8/2016
מ' 19/8/2016
מ' 20/8/2016
מ' 21/8/2016
מ' 22/8/2016
מ' 23/8/2016
מ' 24/8/2016
מ' 25/8/2016
מ' 26/8/2016
מ' 27/8/2016
מ' 28/8/2016
מ' 29/8/2016
מ' 30/8/2016
מ' 31/8/2016
מ' 1/9/2016
מ' 2/9/2016
מ' 3/9/2016
מ' 4/9/2016
מ' 5/9/2016
מ' 6/9/2016
מ' 7/9/2016
מ' 8/9/2016
מ' 9/9/2016
מ' 10/9/2016
מ' 11/9/2016
מ' 12/9/2016
מ' 13/9/2016
מ' 14/9/2016
מ' 15/9/2016
מ' 16/9/2016
מ' 17/9/2016
מ' 18/9/2016
מ' 19/9/2016
מ' 20/9/2016
מ' 21/9/2016
מ' 22/9/2016
מ' 23/9/2016
מ' 24/9/2016
מ' 25/9/2016
מ' 26/9/2016
מ' 27/9/2016
מ' 28/9/2016
מ' 29/9/2016
מ' 30/9/2016
מ' 31/9/2016
מ' 1/10/2016
מ' 2/10/2016
מ' 3/10/2016
מ' 4/10/2016
מ' 5/10/2016
מ' 6/10/2016
מ' 7/10/2016
מ' 8/10/2016
מ' 9/10/2016
מ' 10/10/2016
מ' 11/10/2016
מ' 12/10/2016
מ' 13/10/2016
מ' 14/10/2016
מ' 15/10/2016
מ' 16/10/2016
מ' 17/10/2016
מ' 18/10/2016
מ' 19/10/2016
מ' 20/10/2016
מ' 21/10/2016
מ' 22/10/2016
מ' 23/10/2016
מ' 24/10/2016
מ' 25/10/2016
מ' 26/10/2016
מ' 27/10/2016
מ' 28/10/2016
מ' 29/10/2016
מ' 30/10/2016
מ' 31/10/2016
מ' 1/11/2016
מ' 2/11/2016
מ' 3/11/2016
מ' 4/11/2016
מ' 5/11/2016
מ' 6/11/2016
מ' 7/11/2016
מ' 8/11/2016
מ' 9/11/2016
מ' 10/11/2016
מ' 11/11/2016
מ' 12/11/2016
מ' 13/11/2016
מ' 14/11/2016
מ' 15/11/2016
מ' 16/11/2016
מ' 17/11/2016
מ' 18/11/2016
מ' 19/11/2016
מ' 20/11/2016
מ' 21/11/2016
מ' 22/11/2016
מ' 23/11/2016
מ' 24/11/2016
מ' 25/11/2016
מ' 26/11/2016
מ' 27/11/2016
מ' 28/11/2016
מ' 29/11/2016
מ' 30/11/2016
מ' 31/11/2016
מ' 1/12/2016
מ' 2/12/2016
מ' 3/12/2016
מ' 4/12/2016
מ' 5/12/2016
מ' 6/12/2016
מ' 7/12/2016
מ' 8/12/2016
מ' 9/12/2016
מ' 10/12/2016
מ' 11/12/2016
מ' 12/12/2016
מ' 13/12/2016
מ' 14/12/2016
מ' 15/12/2016
מ' 16/12/2016
מ' 17/12/2016
מ' 18/12/2016
מ' 19/12/2016
מ' 20/12/2016
מ' 21/12/2016
מ' 22/12/2016
מ' 23/12/2016
מ' 24/12/2016
מ' 25/12/2016
מ' 26/12/2016
מ' 27/12/2016
מ' 28/12/2016
מ' 29/12/2016
מ' 30/12/2016
מ' 31/12/2016
מ' 1/1/2017
מ' 2/1/2017
מ' 3/1/2017
מ' 4/1/2017
מ' 5/1/2017
מ' 6/1/2017
מ' 7/1/2017
מ' 8/1/2017
מ' 9/1/2017
מ' 10/1/2017
מ' 11/1/2017
מ' 12/1/2017
מ' 13/1/2017
מ' 14/1/2017
מ' 15/1/2017
מ' 16/1/2017
מ' 17/1/2017
מ' 18/1/2017
מ' 19/1/2017
מ' 20/1/2017
מ' 21/1/2017
מ' 22/1/2017
מ' 23/1/2017
מ' 24/1/2017
מ' 25/1/2017
מ' 26/1/2017
מ' 27/1/2017
מ' 28/1/2017
מ' 29/1/2017
מ' 30/1/2017
מ' 31/1/2017
מ' 1/2/2017
מ' 2/2/2017
מ' 3/2/2017
מ' 4/2/2017
מ' 5/2/2017
מ' 6/2/2017
מ' 7/2/2017
מ' 8/2/2017
מ' 9/2/2017
מ' 10/2/2017
מ' 11/2/2017
מ' 12/2/2017
מ' 13/2/2017
מ' 14/2/2017
מ' 15/2/2017
מ' 16/2/2017
מ' 17/2/2017
מ' 18/2/2017
מ' 19/2/2017
מ' 20/2/2017
מ' 21/2/2017
מ' 22/2/2017
מ' 23/2/2017
מ' 24/2/2017
מ' 25/2/2017
מ' 26/2/2017
מ' 27/2/2017
מ' 28/2/2017
מ' 29/2/2017
מ' 30/2/2017
מ' 31/2/2017
מ' 1/3/2017
מ' 2/3/2017
מ' 3/3/2017
מ' 4/3/2017
מ' 5/3/2017
מ' 6/3/2017
מ' 7/3/2017
מ' 8/3/2017
מ' 9/3/2017
מ' 10/3/2017
מ' 11/3/2017
מ' 12/3/2017
מ' 13/3/2017
מ' 14/3/2017
מ' 15/3/2017
מ' 16/3/2017
מ' 17/3/2017
מ' 18/3/2017
מ' 19/3/2017
מ' 20/3/2017
מ' 21/3/2017
מ' 22/3/2017
מ' 23/3/2017
מ' 24/3/2017
מ' 25/3/2017
מ' 26/3/2017
מ' 27/3/2017
מ' 28/3/2017
מ' 29/3/2017
מ' 30/3/2017
מ' 31/3/2017
מ' 1/4/2017
מ' 2/4/2017
מ' 3/4/2017
מ' 4/4/2017
מ' 5/4/2017
מ' 6/4/2017
מ' 7/4/2017
מ' 8/4/2017
מ' 9/4/2017
מ' 10/4/2017
מ' 11/4/2017
מ' 12/4/2017
מ' 13/4/2017
מ' 14/4/2017
מ' 15/4/2017
מ' 16/4/2017
מ' 17/4/2017
מ' 18/4/2017
מ' 19/4/2017
מ' 20/4/2017
מ' 21/4/2017
מ' 22/4/2017
מ' 23/4/2017
מ' 24/4/2017
מ' 25/4/2017
מ' 26/4/2017
מ' 27/4/2017
מ' 28/4/2017
מ' 29/4/2017
מ' 30/4/2017
מ' 31/4/2017
מ' 1/5/2017
מ' 2/5/2017
מ' 3/5/2017
מ' 4/5/2017
מ' 5/5/2017
מ' 6/5/2017
מ' 7/5/2017
מ' 8/5/2017
מ' 9/5/2017
מ' 10/5/2017
מ' 11/5/2017
מ' 12/5/2017
מ' 13/5/2017
מ' 14/5/2017
מ' 15/5/2017
מ' 16/5/2017
מ' 17/5/2017
מ' 18/5/2017
מ' 19/5/2017
מ' 20/5/2017
מ' 21/5/2017
מ' 22/5/2017
מ' 23/5/2017
מ' 24/5/2017
מ' 25/5/2017
מ' 26/5/2017
מ' 27/5/2017
מ' 28/5/2017
מ' 29/5/2017
מ' 30/5/2017
מ' 31/5/2017
מ' 1/6/2017
מ' 2/6/2017
מ' 3/6/2017
מ' 4/6/2017
מ' 5/6/2017
מ' 6/6/2017
מ' 7/6/2017
מ' 8/6/2017
מ' 9/6/2017
מ' 10/6/2017
מ' 11/6/2017
מ' 12/6/2017
מ' 13/6/2017
מ' 14/6/2017
מ' 15/6/2017
מ' 16/6/2017
מ' 17/6/2017
מ' 18/6/2017
מ' 19/6/2017
מ' 20/6/2017
מ' 21/6/2017
מ' 22/6/2017
מ' 23/6/2017
מ' 24/6/2017
מ' 25/6/2017
מ' 26/6/2017
מ' 27/6/2017
מ' 28/6/2017
מ' 29/6/2017
מ' 30/6/2017
מ' 31/6/2017
מ' 1/7/2017
מ' 2/7/2017
מ' 3/7/2017
מ' 4/7/2017
מ' 5/7/2017
מ' 6/7/2017
מ' 7/7/2017
מ' 8/7/2017
מ' 9/7/2017
מ' 10/7/2017
מ' 11/7/2017
מ' 12/7/2017
מ' 13/7/2017
מ' 14/7/2017
מ' 15/7/2017
מ' 16/7/2017
מ' 17/7/2017
מ' 18/7/2017
מ' 19/7/2017
מ' 20/7/2017
מ' 21/7/2017
מ' 22/7/2017
מ' 23/7/2017
מ' 24/7/2017
מ' 25/7/2017
מ' 26/7/2017
מ' 27/7/2017
מ' 28/7/2017
מ' 29/7/2017
מ' 30/7/2017
מ' 31/7/2017
מ' 1/8/2017
מ' 2/8/2017
מ' 3/8/2017
מ' 4/8/2017
מ' 5/8/2017
מ' 6/8/2017
מ' 7/8/2017
מ' 8/8/2017
מ' 9/8/2017
מ' 10/8/2017
מ' 11/8/2017
מ' 12/8/2017
מ' 13/8/2017
מ' 14/8/2017
מ' 15/8/2017
מ' 16/8/2017
מ' 17/8/2017
מ' 18/8/2017
מ' 19/8/2017
מ' 20/8/2017
מ' 21/8/2017
מ' 22/8/2017
מ' 23/8/2017
מ' 24/8/2017
מ' 25/8/2017
מ' 26/8/2017
מ' 27/8/2017
מ' 28/8/2017
מ' 29/8/2017
מ' 30/8/2017
מ' 31/8/2017
מ' 1/9/2017
מ' 2/9/2017
מ' 3/9/2017
מ' 4/9/2017
מ' 5/9/2017
מ' 6/9/2017
מ' 7/9/2017
מ' 8/9/2017
מ' 9/9/2017
מ' 10/9/2017
מ' 11/9/2017
מ' 12/9/2017
מ' 13/9/2017
מ' 14/9/2017
מ' 15/9/2017
מ' 16/9/2017
מ' 17/9/2017
מ' 18/9/2017
מ' 19/9/2017
מ' 20/9/2017
מ' 21/9/2017
מ' 22/9/2017
מ' 23/9/2017
מ' 24/9/2017
מ' 25/9/2017
מ' 26/9/2017
מ' 27/9/2017
מ' 28/9/2017
מ' 29/9/2017
מ' 30/9/2017
מ' 31/9/2017
מ' 1/10/2017
מ' 2/10/2017
מ' 3/10/2017
מ' 4/10/2017
מ' 5/10/2017
מ' 6/10/2017
מ' 7/10/2017
מ' 8/10/2017
מ' 9/10/2017
מ' 10/10/2017
מ' 11/10/2017
מ' 12/10/2017
מ' 13/10/2017
מ' 14/10/2017
מ' 15/10/2017
מ' 16/10/2017
מ' 17/10/2017
מ' 18/10/2017
מ' 19/10/2017
מ' 20/10/2017
מ' 21/10/2017
מ' 22/10/2017
מ' 23/10/2017
מ' 24/10/2017
מ' 25/10/2017
מ' 26/10/2017
מ' 27/10/2017
מ' 28/10/2017
מ' 29/10/2017
מ' 30/10/2017
מ' 31/10/2017
מ' 1/11/2017
מ' 2/11/2017
מ' 3/11/2017
מ' 4/11/2017
מ' 5/11/2017
מ' 6/11/2017
מ' 7/11/2017
מ' 8/11/2017
מ' 9/11/2017
מ' 10/11/2017
מ' 11/11/2017
מ' 12/11/2017
מ' 13/11/2017
מ' 14/11/2017
מ' 15/11/2017
מ' 16/11/2017
מ' 17/11/2017
מ' 18/11/2017
מ' 19/11/2017
מ' 20/11/2017
מ' 21/11/2017
מ' 22/11/2017
מ' 23/11/2017
מ' 24/11/2017
מ' 25/11/2017
מ' 26/11/2017
מ' 27/11/2017
מ' 28/11/2017
מ' 29/11/2017
מ' 30/11/2017
מ' 31/11/2017
מ' 1/12/2017
מ' 2/12/2017
מ' 3/12/2017
מ' 4/12/2017
מ' 5/12/2017
מ' 6/12/2017
מ' 7/12/2017
מ' 8/12/2017
מ' 9/12/2017
מ' 10/12/2017
מ' 11/12/2017
מ' 12/12/2017
מ' 13/12/2017
מ' 14/12/2017
מ' 15/12/2017
מ' 16/12/2017
מ' 17/12/2017
מ' 18/12/2017
מ' 19/12/2017
מ' 20/12/2017
מ' 21/12/2017
מ' 22/12/2017
מ' 23/12/2017
מ' 24/12/2017
מ' 25/12/2017
מ' 26/12/2017
מ' 27/12/2017
מ' 28/12/2017
מ' 29/12/2017
מ' 30/12/2017
מ' 31/12/2017
מ' 1/1/2018
מ' 2/1/2018
מ' 3/1/2018
מ' 4/1/2018
מ' 5/1/2018
מ' 6/1/2018
מ' 7/1/2018
מ' 8/1/2018
מ' 9/1/2018
מ' 10/1/2018
מ' 11/1/2018
מ' 12/1/2018
מ' 13/1/2018
מ' 14/1/2018
מ' 15/1/2018
מ' 16/1/2018
מ' 17/1/2018
מ' 18/1/2018
מ' 19/1/2018
מ' 20/1/2018
מ' 21/1/2018
מ' 22/1/2018
מ' 23/1/2018
מ' 24

תשורה משומחת נישואין - מנהם מענגל ותיה רחל שיחיו הכהן כהן

73

ספר הapterים - ש"ת

חאות נפשו והכל אצלו בחרפטלות וברשפי אש, והארם והה בצד עצם מהות
כעלתו יש לו דעת להטילו ולבניו בצדעים,ゾעט של האדים היא דעת עצמי
וכאשר האדם נפשך אחרי העיניים הנטבי וההומרי הרי גרווע ביורה, והיט
דלאך עניין גדרעת שיס בו לרבין כל עניינים הנטמי אינט סוב באמת, ואינט
אלא סוב המודרמא, הנה לבך את הרוי יודע הוא שרירית הנשחת בענף היה ירידת
גדרה ועצמות, וכללות היירדה היא לאזרך עלי עיי העכודה תורה ומצתה,
יכשר מסיח עוטה, בזות ונבשך אתרי העיניים הנטמי היה גרווע בטארה, והחברות
הארם עם אואיך, עיי הבזות, וקיטו טעי הרצות נעה האדם לפיצאות,
ומציגות השובה באמת.

ב.

והנה האיש בנה מי שהוא המכ גוזל ליאה בעל סדרונות מצויניט: נגליים
וחיינו שהוא חכם בעצם בחכמה, וכמאנטר העולם א אפענען קאפ, ומהיד
הוא עסוק במרוצלות עיניים פטוקם, אשר זו מההטעקות במדוכנות עיגן
ועטוקים הוא כל בתוכחו ובזה בסרט כל עצמותו והוא חיותו מסח, כמו שאנו רואים
במושת בגוולי בועל הטעלה שכתהו מכיצא אויה הטבלה וזהשה או מסכיר אויה
הסכירה עיונית היה מתמלא זונג רב כמו צחכו פניו של ר' אבוחה שמא צחוכתא
דזהבאות הפנים הוא מפני עזונג גויל שחי' לו בזה, והארת פניהם בהכנת ארט
תאייר פניו מאיר פניו ותור מואכילים מאכילים כובים, ובויהר דנאסר סרט ביזט
אל אמרת ההכלה זו בהכאתה ההכלה זו בהשנה האמיהית אשר לנו זו בלבד
שאינם איכלים ואינט שיטים ואינט ייטנים כי כל עצמותם כשור וגחון על ידיעת
ההכלה היה אמא ומצערם צער רב פר כי פיו פניהם כתה טער ערלו חלי גולד
הרוי שהחכמת וההכלה הרהען פעיעת בבר פניהם הנטשי מסח ובמושכלות
עטוקות יהנו כל פיטום וטפסים ליאת כימים בענינים מיפלאם, הנה אצל והכם
באהלה תנג' האדם שיאנו עסוק במושכלות ואינו מטריה את טכלו לדוש ולחקר
בחכמה ומדוע איינו נחביב לאדם כלב, כי מתווח שול ואדם בעיני החכמים הוא רעל
זה שעסוק במושכלות ונברית וביינע את כוחו בעינינו, ואלא שאינט עטוקים
במושכלות ואינט מיטיגים וטוריים. כב: אינט נחביבים לאדם כלל, ובפרט
אל בועל היב העסוק בעניין הקודש והאზורי לרבר בקסה דטרכיה להם בטוננות
הבלבשה וכל המוכרת לאדם הם נבעילי ויחס בעיניהם ואנן להם שם מגע ושתא עם
האגדים ואליה, להיוות היקום בעצם דההה, לאגושים הכלם גם זומרים.
וינט שיט לסת בכל וחכבה, ביל כל שבטים והבגדים כסור גחון אצלם לאתבת
עצם והסנת האתירות וקסה להיוות הוררי, בענש נטהה, זבמותה בנייא
יש לנו הירשה נואה נסיה ורזה סתת גי המואים פְּלִילִים ביהודים. דישע גיא
חותר המכירות והזבדר דמי שנתקבב בעניני הגשש בעשרות וכינוס, ונטאות
שניתבבד בהפכו בברdotio ובכבודות ייעו בהזאות, וגאות הרוח שארוחני של היה
בוגות ועכירות שבפלות הא חורני בעזם מזגהנו ונדרך בבלאי געטה התהברות
ההונר על הצורה סכתעה ביורה, וגהבויות השוקרים במושכלות הנה לבך
זאת שעשי היכירה ונינתה בהצעקות המוקלות הנה זה עאנט מעתקים מן

זה בז פְּלִילִים: ירושלמי שבת פיח הא

אחסות הרכז: ג'קוט א'כו. ג'ה ג'ה ג'ה ג'ה ג'ה
פְּלִילִים כ'ה.

כ"ד סין ה" תהא שנת טגולות בכל

המושט בכלל, ובפרט מהחוותרי דוחאות גומני, הנה נבד זאת הרי כללות ענין ההתקשרות בגיית המות והסתדרת הצלול פועל הוכחתם כללי שברור כמו נאלו יסAMILא געזה התגברות האוצר על החופר, איבך הרוי קהה, וואניגטס המתענגנים בענינו עולם למ' חלוקים בעוצם מוגחת ובכונני הוכחים אינן גונשטים בהוראותם אודם כלל, וכואסר לעוף מן העמים החכם מצאה לאחד מן ואנישים ואלא לעשות איזה דבר גויא בזיווי זה ונעשה הארץ ומצעזה לאדם בעניין החכם. וכואסר מללא את הבזיווי או גרייס לו להארם הפסאות איזה שיטות זוקר צעם והחכם שמילא את הבזיווי שלם, והוינו שיעי הגזוי, ונעשה אודם. תחלה לא נחשף לאדם כל ולעדי הגזוי ונעשה אודם ועוד שנעשה השוב בעניין החכם שמילאים את הבזיווי וכואסר מללא הבזיווי בהיזדר הרי עוזה קורת רוח וועונג גודל להחכם דעונג וזה הוא לבעליה כן העונג שיש לו להחכם בחשכלה ובכזאה שכילתית חדשנה. דרצון לשלילה מהחכמה לבן הנה העונג ספמלוי רצון גוא לא למעלה מהעונג שבשלב שהוא כה פונמי איבך הרוי שיעי הגזוי ומילוי האגוי בהיזדר געעה ב', פונינט. הא' שנעצה המזווה למאיציות אודם בעניין החכם. ב' עיי מילוי האגוי געעה יהה בין הפשואה להמצואה. והמצואה געעה החשוב בעניין הפשואה. ג' סעדי מילוי הגזוי ביזדר גורם קורת רד: להחכם הבזיווי דעונג זה דמילוי הרצק ווא למעלה מהעונג שכחכמת.

2

三

זה גודגננא פה יונן מפעה ברכזיות בענין קיום הצעירות. דוגה האדים הגבאים איננו נחכם לפחות בכל לנבי הצעירות ועי' המצוות הרי נעשה זדרם בצעירות. היוינו שצ'ר' לאיזה מציאות, וכבר הוא מדבר את הצעיר או נעשה בצעירות חשבו.תוינו שצ'ר' קיום המצוות געשים ישראל דבר השוב עצו' יה' וכמיש הצעירות מפערן פרטן טן והם וברך את ענן את ישראל גור ואוי' בירושלמי בעשר שני פיח היה איר הווא בר' אהא בא והוא כהה גודל בהן כל עשי' מצות כל' והצעירות שבתורה לרעה ווי לטיבר. טע'י הצעירות געשים ישראל דבר השוב ומথמאים את גורעה ישבה ועוד יונן שצ'ר' קיום המצוות גורמים קורת רוח לו יה' וכמאלר נחא רוח לנו' שאפרה' גועשה רצוני איב' הרי גוף ועצם קיומ המצוות היא הפערת אדם מוקלא מלא דבר הכהוב כי ישרים דרכיו י' וצל מון הדריך הירושה שהיא תפארת לעושי' מלבד קיום המצוות ומתחיע' וחסarraה לו כן ואדם באיזה אדם משטעי'ה דורך' שיבור לו האדם בעבודות ה' מלבד דרכי המצוות יה' ותפארה לו מן האדם. אך העניין הוא הדגה איזורי' וברוחה נח עיין' דרכ' ר' שלא כל' ה' הנדרלה זו יציאת מצרים והגבורה וו קריעת ים סוף וכלי' במתניתהה הנאג משמי' ודר' עקיבא התפארת זו במא תורה. והיוינו דענין הורה היא בסכ' התפארת סהייא סירה האבצעית ומוקנה בכו האבצעי' הדגה על טליתם דבריהם העולם עמוד על התורה על העיבורה ועל גמlich' שהם ג' קוין קו הימני קו השכאלי וקו האמצאי'. דקו הימני תול' ענן המצוות. קו השכאלי כולל עניין התפללה וקו האמצאי' ביל' עניין תורה ויש יתרון בקו האמצאי' שעולה עד רום מעלהות ונזכר

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

ה שקידשה ממעוזו : דבריהם כה, טה.
ב' ישרים : ורבע יט, יז.

פרק ח טאמדיות - א"ת 82

איננו ודרשינון לומניט כמיש אלה מועדי הוי כר אשר תקראו אותו בפערם
ואידול (ריה דביה צ"א) אמר אסילו שנוגני, ובירושלמי (ריה ב"א הג') אמר אליל
אתם בתיב לזר אמר אם קרייתם אתם הם מועדי ואם לא אין להן מועדי. אבל שבת
מקושט וקימא, וכן הנת שבת ווירט חלוקין בטבעם ברבותיהם דברכות
יום טוב וחותמן מקיש ישראל. והוננים משם וישראל ארינו ודרשינון
לומניט אבל ברכת שבת אינס החותמן מקיש ישראל והשבת ב"א
מקיש השבת ממשם ושבת מקרא וקימא. ואיל מתויע לקדשו ולעשות
את השבת והנה הרמכבין זיל ע"ט וכור את ים השבת לקשו מכאר עין הקידוש
דשבת בארכות יעוש, זקיוטם בבריו שהשבת אריכים לקשו בדברו, והערץ הקידוש
בשבת שהוא מזוזה מה תורה ושהוא עד פיש ביגול וקדשוות את שנות החמשים
שנת ולבאי, הרי השבת אינג זומה ליוביל שחלוי גיקודש ביד שהביד או פרים
מקודש אבל שבת בקדסטא וקימא, אך הענין הוא דבכם שבכתת יש ב' מדרי', הא'
דרקראן וקימא, ותב' שצדריכים לעשותה הנה בן והוא בהוביל גיב יש ב' מדרי'.
יובל בעגם ומה שהביד פלישין את היובל, דינהנה כתבי' ומספרת לך שכע שבתות
שנין, שכע שנים שבע פעמיים. רבעע שנים זו מורות שכע שבתות נינטם
ו' סעמעם ו' שנים ט"ט ורבג' וזה שנות החמשים בח' בינה שקרוש ומוכבל מטהפדות.
זהו מהוין במודבלין מתילדות. דינהנה הפהידות ה'ן אל הוולת וכמו מי שהוא חסדו
ורחפן הוא בפ"י זולת על מי לרחים ולמהחסך, זעל עצמו אינו שיר עין ורחותם
וחחותם וכמו אעעה'ה שי' גדריב בפמונו גומו ונגשוי שי' איש הטוב והחסד
בעגם מהוינו זומט פעולות ההצד דיא וזוקא כאשר יש למל לשטיע חסודה, וכאשר
לא היו עוברים ודברים הר' מגבער ע"ז, כי פעולות ההצד וכן טاري' המהומות, אי'א
להוות בלוא זולת, פטא"כ המוחין בילויים להוות גם בלוא זולת וואר שיטקל לעצמו
ומשכיל השכבות. ובכדי לבא על דבר שליל או לעין בענין שכלי הרוי הוזות מלכלבל
ו'zel זוקא לעצמו, ובדי'ם גם כשהוא זוקא לעצמו יכול להתסוף בו הרבה חכמה וכמו
הרשבבי' שי' במערת ונחוסף לו ריבוי חכמה שלא בערך כללו וכדא' בגם' דשבת
דבד היה מוחזב דשבי' זיה רתקין גמבי' ייב' יירוקא זאהיב' כד' וזה מותיב
ושבבי' יהו רתק' דשבי' צ'ריך טירוקא זיהו ניחוץ בו חכמה ורבה כל כר' שלאל זי
בלבד שנגעלה בחכמתו משאול למסביב אלא עד ואת אשר השובתו הוי בקסלים
בכמו שי' פסק לי' דשבי' גורי שניגוטף לו ריבוי חכמה הנג' שי' בס"ע עט
ראי' גנו שאין זה דורוך הססעה, והדורגא מות יובן לפעלה שמדוברת הון לאזרע
העלמות וכטיש כי אמרתוי זולח חדס יבנה וכטיב וכור רחטיך וחסדייך כי מטי'ל
הנה דרחמות וחסדים הם לזרוך העולמות אבל בח' המוחין הון לע"ע מהעלמות
ובכמ' אלפת' שנה קדמת תורה לעולם בח' אלפלך חכמה אלפלך בינה ושם קדמת

אללה טועדי זוקא נב' ג

זקוזתם א'ה: זוקא נב' גה

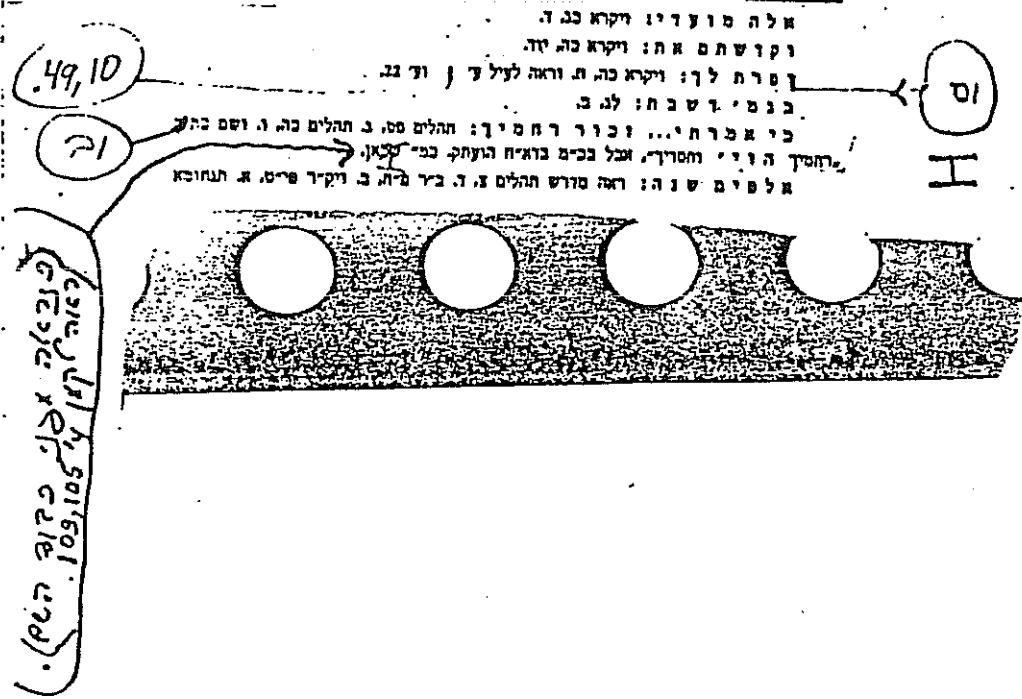
זקורת ל'ג: זוקא נב' ג ורוה לעיל ג' ו' זב' גג

בגמ' ז' שבחו': מל' ג

כ' אפרת'... ז' כדור רחמי' ג': תלמים טט, ב תלמים נב' ג ועם גה'ג

זוקון גוי' ומרקי', אבל בכ'ם גוזיא וועתק בע"קן,

אלפת' שנה: ראה טורש תלמים ג' ג' ביר ג' ג' ב זוקר פירט' ג' ג' ג' ג'

בפקודת אחות ראה זהר חי ב. א.

95

ספר המאמדים - ש"ת

סעל ויכוך ועילוי בתהניב עד כי גם הטען דנהניב מסכים לואבת את ה' אלךן, וזה תכלית ירידת הנשלה לסתה לבור ולוקן את התהניב להיות אתקטיא פס"א ואחותהcosa להhero ע"י גנטש הסכלית. וזהו שמע ישראל. וטען הוא לשין ובנה והשגה שהוא ההסכם השכללי מצד השכל דגש השכלית. והתגבוננות הוא בו דוחית כל העולמות הנבראים הוא פבחרי שם בלבד שתחז התפשטות זורה מה שבאו עירך לבני העצמות כלל, וכמארך במחשכה אחת נבראו כל העולמות. וגם נש השכלית יכולת לתבין ולהשיג איך שלילות ההתהנויות ווא כהארה בלבד ואיך דהארה זו אינית חוסמת מקום כלל לבני העצמות. ובו זה פבן נש השכלית ומושג דבקות שיש זורה ויש עצמות ארבעים להיות גמץן אל העצמות. וע"כ גינה פ"י התבוננות זו נעשה בנש השכלית הנברות התשובה לעצמות איאיס וכו וע"י געשה התהנויות בתהניב אשר גם היא תבא באבבה לה' וזהו אם בחוקי תלכו שע"י ידיקים שהוא קיבל על גינה תלכו שנשמה נעשית בח' מלחן.

בג' ג' ל' ג' בטוחה, שי'ת.

חביב אדם שנברא בצלם. חיבת יתרה נודעת לו שנברא בצלם. טאנר כי בצלם איליקס עטח את האדם. חביבין ישראל שנבראו בנים למקומות. חיבת יתרה נורעת להם שנבראו בנים לפקים שני' בנים אתה לת' אליעיכם. גינה נאריות לשונו מובן דחביב אדם וחביבין ישראל הם ב' עניים. וציל מונו ב' עניים אלו וסדרן דחביב אדם והוא קודם לחביבין ישראל. והנה אמרו חביבין ישראל קרי על הנהייא שתנטמיות הון טאל' בנים לפקים דבכו ובון גמץך מפוז ואב בן נשמת כל איש ישראל נשכח ממחשכנו יי' ואיתו חביב ולא בחכמת ירידען וכמארך ישראל עלו במחשכה. שזו בח' חכמת דמה' היא לבוש אל החק', וידוע דלבוש הפטח הוא לבוש גנטוד וללבוש המתחשה הוא לבוש המאוחר. דבר הוא טבע מתחום דבריו הוא גנדוד ומתחשה ממאורתם עם הדבר שהוא לבוש אותן ומיה היא לבוש אל החק' ולהיות הלבוש דמחשכה הוא לבוש המאוחר הנה לפערם הדבר אשר מחשכה לבושו ומפיקו נק' הדבר ההוא ע"ש המתחשה אשר כן הוא גם בסח' הלבש את החק' שנברא ע"ש הלבוש כמארך מתחשה ורבגלא לא אמריש לעלון. דיבלא ווא' בינה' זומחה היא חכמה שנבראת החכמה ע"ש הלבוש שהוא מחשכה והוא ישראל עלו במחשכה בח' חכמה והם בנים לפקים ואיב' מיש חביב אדם שנברא בצלם לא קרי על גינה' שתרי ע"י אוצר אחיך חביבין ישראל. אלא אוטרו חביב אדם קרי על נש השכלית. והיינו גנטש השכלית נק' בשם אדם. וגינה בשפות יש ארבעה

חביב אדרט: אכט פיג מיר.
ישראל על: בראטה דה רפיא.
המחשה גאנגעלאן

תשורה ממשחת נישואין - מנחם מענדל וחיה רותל שיחיו הכהן בלהן

101

ספר חמאמיריב - ש"ת

שהטובי ח' ציריך ליוויר שלא לביש איזיטו גנה לביר זאת ציריך למוצא זכות וסוכה מהני מה בא למדות רעות אבלו, ואכארום זיל הרבה שחוק עשה הרבה ילוות עשתה הרבה שכנים רעים עשוים, ואו מתיחס לבו ומכלב את התקווה והמתכו עניינו, וכן בענין טסעתה האצל צ'צ'יל ברוך סיטס והשתנותות והואו מה שווא לאוי ערץ חושי המקבל, היר ובכאי העיר ווא השפעה בפעול, וכמו אברהム אבינו שהי' נדייב במומנו בהשפעות גשיין' נדייב בוועז בהשפעות רוחני' וואו יי' בורא העולם טובות ונדייב בנפשו בהשפעות השכל לבאר ולהסביר כי ווא יי' בורא העולם ומוניגו ותליינו איש החסד וגנה והתערורות שעה' בלכובו לעשות חסר היר טעל בעטשקיון זהה, אבל כי סאיין לו מה להאפעז אין הטענות גשיין' והן השפעות רוחני' מהקח עליה התערורות וחסיד שבבון, להיות שטעילר ווא הבוטעל מסט ומודות בניין אינן אלא גורמי השפעות אבל מודות שלפעיע גשיין' גנה הון עצמן גמישות בפערתו, וכמו מודה החסד הוא שהארה מפץ במדת ההצד נמסכת בהשפעה עליונה וכמא' פכלפל חיים בחסיד. פכלפל מיר' בלאו תוך כרי'. אכלכל חיים חחדר מהחדר מהשך כלוי תוך כלוי עד היינו השפעה גשיין' מסט. זה השפעה וו האתגרה בגשיין' גנה והווארת חסר עליין מסט. משאיב' מודה המלך היר השפעה היא בעהלים ובריחוק כמו המלך המנגב את מדריגת בפקודות וציווים אשר כן הוא בהשפעות דבחיי פלי', עס הייתן השפעה החיים מסט בהגברה אבל ווא בדורע העלים והסתור ובורא מהנברא וטעם הוור תוא לפסי שהטינה העלינה היא ישיהו עולמות ונבראים בעיג דוקא שווא עיי' ספר המלך דאצ'י קירודת ונסטלת להוות עולם הבריאת להחיותו ולהעלתו לחברו לאיז', ווי לאות אודומיך אלקי המלך שאריכים לרוםם בהי' אלקי המלך.

ג

והנה בכרי לורטס את ספרי המלך, ג� עיי' העכורה בתהווינט הינוין לביר בירוריים למפה, דחוו. כל עניין יריבות הנשטה למפה בשכיבן לביר את המטה, דהנשפה עצמה איננה צרכיה תקו', וכמו טהיא למעלה היה בתכליות הביטול לאילוקו. וכמו שאמר אלוי' על גשטו צ'ה' אלי' ישראאל אשר עמדתי לפני דערמידה זו הוא העמיה בביטול אהיריך, וורדת לפסה בשכיבן לביר הרס'יך ניצחות שנפלו בשכיהיך דת'הו. דשכיהיך הויע' שכירת האותיות. ואאותיות הם כלים כסיש בעיה. וכן עדים'אותיות הדבר באדם הם כלים נגנות הבאות דטכל ומדות. טע'י'אותיות הבודור מתגלה אוירiscal וטושג אל הוות. דילוא'אותיות הבודור לא ישיג הוות את השכל בכלל, ולא ישיג אויר scal בפרט. וכן ווא בעניין המדרות דע'י' יזברור גראה וגיבור מדוחו של אדם. ועם היוט שגעם בלא'אותיות הדבר אפשר לבודר בסנוו של אדם מעמדו ומצבו בחכמה ובמדות. וכמו שאנו יואים במושג דבפנינו של אדם יוכליים להכיר אם הוא חכם או אינו

הרב' ש' חז'ק: פותה ג. א.

וכמא' פ' כלב'ל': בברחה שמי ותפלתך. וראת תורא ב' בקץ ורדה ומי ותפלתך
להגיד כברותה גה' סדר.

שאיפר אלין': ראת לעול דתך כי ערך פקרו סיג' נסאל' וואו ט' ושב' זב' ג' ג' ג' א' ג' ג'

*
עוזרת הכהנות: ראה

*
הנץ עזקה

שם הוא בועלם הם נשויים טומן עכורי הו', והו' אני לדורי ודורי לי הרועה בשושנים. מות שונת את לה תלייס עליון דסחרין לת' אף בנשי אית לאל תלייסר **ב**, מכילין זורחות, חותם השיבות דיג'ה'ר לאני לדורי ודורי לי לסי דרש אלול הו' חזש הרוחחים. הרועה בשושנים שונים בחורה שנדרשת בגין מדרות גדר יג'ה'ר זוחש אלול הו' זמן התשובה והקנא להעכורה דרי' וו'ם הנטילים ובו פארים ג'ילד יג'ה'ר.

כמוך ב"ק איזמו"ר שליט"א מלון באתייפט

בכיה, שרף תבואה, שית

השקייה בענין קידשן פון הפטים וברך את עורך את ישראל. ציל מה ענין הפטל באנטו וברך את עורך את ישראל לילאירה הי' מסיק באחד מהם לומר זברך את עורך וחיו יודעים שהם ישראל דעת השיטת הם ישראל. ומכיון אם זה אומר את ישראל שהוא יודעים שהם עם הו', ולבה אריך לפרט שניות את עורך את ישראל. ועכ"פ הי' ציריך לבלול שנייהם לאחר בואתו את עורך ישראל ומפני מה חולקים לנו את עורך את ישראל. וצ"ל שם ב' פרדי' חלוקה, וצריכים להזכיר מות צנינט, וננה בשני התנאים ואלו עורך וישראל, וזה עם הכוונה על האישיותם שבישראל, וישראל דם בני תורה הנה תאריך ישראל וזה לפעלה בסעילה מתחוד עט. ומפני מה מקרים תאריך עם לתואר ישראל, אך הענין הזה דינה בירושלמי (מעשר שני פ"ה ה"ז) אין עדות לכך בשם ר' אלכסנדרי בא רחאה כמה גדול כהן של עשי' מצוה טכל השתקה שבתרות אורה זהה בפלין ברוכת איד' יוסי בר גניבא ולא עוד אלא שבתוב בו הום הום ז'רין שע"י עשיית המזוזה בפעול מוחלכים מאורור לביך ובכך לו הום הום בכל פון ובכל קלטם, אין הטענה שרק נפטרות בכו"ם שהוא בארץ ובכך שבתמי"ק קיימת אלא שבכל פון ובכל פיקט שטמי"ים את המזוזות מהוכחים פקללה לברכת. והענין הוא והטענה כתיב ולא אהה הו' אליך לשמע אל בלעם ויהמן ה' לא לך את הקלהות לברכה כי אתה הו' אליך. ובכל מושיע אומרו וויאפקו הו' אליך לך כל בילעם או'ך למזה צוריכים להטמן פקללה לברכך ועוד ציל מה אמרו כי אתה הו' אליך שווה תענית פעע על כי לא אהה וכבר זיהטרך בר' הלא הוא דבר הפסות כי טבע הטוב להסביר ושה האדם חס על מעשה יהו' בכם שהבראה בה' שהוא אל רוחות והען, ורוחינו על כל מעשי' כתיב, שאון ציריך טעם על זה שטרחם על ישראל שהם בנוין

השקייה ס"פ ע"ו : זברם בה, מה — אמרו והנוט ביב ב-גקריאת והקורטה תער' החידיאן

ע"ט ז' ש ר' א' ל' : ראה שער גיחוץ זאתונגה גאנז ומאזונגה-גאנזוניג-גראונטה

ולא אאנט'ה זברם נט' גאנזוניג-גראונטה

56

11
23 פ' כ' ג'

השלל או חוטרו של המדה. עם זאת מחות רחוני, אבל (ט) זה היה מוגבלים בטה שנות מוגבלים. ע"י הגבלתם הלואת היה נמסרים. מסאי' צורת השכל או צורת המדה, דגמי' נאש השכל ונפש המדה עירנו שיר עניין והמסיס שערץ והשנה כי עניין הרשות תקררו ועטיל, עם זאת שאותו אלא הרוצה בלבד בכל זה הוא בא תברג שמספר את הדבר אף גם כעהו מוסתר ונעלם. דוחו עניין העמקה הרעתה. דוח הרעת מגלה בכל דבר. הנעלם והעמוק שבך

והנה דעתך קדושת הוא והרונשת וההבראה הגדתוב הנמצא. בישראל, דעך געטיל און דער ערקיינען דעם טוב וקס און אידין או פאריאן. זו הסוב בשככל והן הסוב שבמדות. הון היטוב בשכל ומלות שעננים בישראל בטבע תולדים והן היטוב בשכל ומודות שעננים בישראל ע"י עבדותם ביערות בתורה עבדות הבורא. היטוב והירין זון היטוב היגלי והן הסוב האמוסטר וגעלם. בטורן תוכיות טמיותם. משה שהוא ביניין דעתך קדושת הריגש והכיר כל מרטין זולע היטוב שביראל, גס. היטוב היפטן והעלם בחכויות והעלם. ובענין התעלם יש שני אומניהם. דאי שיטוב הוא ספניטי' והויזזא לא סוב. אז גם שדא רע. עם זאת שתחזקון מה הוא לא סוב או רע, ובכל זה וורי בפנימי' יש טוב הצען. דינה ידען ישראל מעד נשפטם דם סוב בעצם והרע שיש בהם זוא דרבנן גספה על העצם. כמו ואבק הרופש או תלזרת הכסה על כלוי זונב זמשחרו זבאדר מסדרים ומכסה מתגלה הזוב ונטנוצען, שוו סכת העונשים דיל, להיטר את המולגה ולכברסו מהרפס שאייט אלא דבר הנוסף בלבד, אבל בכוריא פיש אל גדורות היטוב. שכח נקרה זו לרקאות כל החלוא הננס דיל. נאכט. בשמיות טי שדא רל חולה בכל אברוי גטו בראשו ובידיו וברגניתו. גנה כל פון. שלבו דפק ברוח חיים באפינו והוא עד זיך תקה שיטרפא. זוכן הוא בעניןיהם. דמי שהוא תולת דיל. בכל עניינו בתומיצג. אבל עודנו זיך בתנעות זים. הנה ע"י תשובה מעומק דלאו יכול להיות בריא, והוא לפי שנקחת היטוב ישנה גם בהם בהעלם שוזו גודלה תשובה שטביה אליטאות ומשה הריגש והכיר את גזקודה היטובה הנעלמה גם בתרשימים ולהיינו אהוב ישראל הילך למתהנן גם להאחים במשותם. דחוננו היה לעודר בהם נקודות היטוב הנעלמה שמתהנלה מהעלם אל הגליין, אשר בהה מין להציג אומם מרדת שחת. כי כמו שהוא בגשם' שע"י תגובות הרוח היחס שבלב יכול לדראות כל החלוא הגות. הנה כן זיא ברוחני. שע"י תגובות נקודות היטוב הצען וגעלם בלבד של כאריא שערץ נקחת קפלות. דער פינסעל איז ומחרור בתשוכת מעומק דילב. או הנה גם הוזנות. געשלו לו כוביין. הענין כי עניין וטלען התעלם הכוונה כמו שהוא בפניטי' העכידה: יציבות זין, והיטוב העילם וזה עמק סוב שלמעלה מעלה מעניין ייגלא, הדובב והלוואו. בסענין היטובה אלקיה. פרושטי' געטילכיקיט. או עניין מדות אהבתה היא ויראויה יין. וענין היטוב הנעלם עלעללה מגילוי הינו כמו עניין והכורה באקלות. ערקיינען געטילכיקיט. ישראל אין זרכאים לשום ראיות על פאייאת הטע יין' וכל עניין

בודולת אשובה זו חסן פה א'

פָּקָדְךָ יְמִינְךָ : יְמִינְךָ כַּאֲמֵן לְגַעַן הַעֲדָן

שלוחות קודש

לען קסן ווילטן

אוון בפרט בדור האחרון, דרא דמשיחא, ווואס דמאלאס קומס אידען דער, ע"ד ווילטן עם שפעהן בא משה רבינו איז ער ווועץ זיין ער גוואל האחרון#, אוון דרא ווועכלכע זייןען שיר או פונטימיות התורה זאל לאזן זיין נפש וווערען אוון גאנז, בגשמיות, בכל המטרון להט. \$88888888.

(משיחת ט"ק מברכיהם סיון חט"ז)

חוב השבוותה

ב'ק מז"ה אידען האט אסאל בעזאגט, איז ער ער יו"ס שביעות איז אויסעד דעם ווואס ער איז איזו ווילטן יעדער יו"ס, מזעדים לטעמה, איז פאראן איז חוב השבוותה אוון אט שמחה נספחת, שמחת מצוחה, מזע דעם ווואס אידען האבען מקבל בעזאגט דיב' תורה.

אוון איזו ווילטן בשעה מען ברידיגט אידען איז קידען איז ער צו לערבגען חורה מאכט מען דראק אט שמחה, איזו אוון שביעות וווען אידען זייןען אידען איזן 8888. "חוּדר" מקבל זיין דיב' תורה, איז דאס אט שמחה, גאנז אוון שמחה המועדים.

אוון בפרט מזע דעם עניין פון שביעות מלשון שבעה, "זרואט ער נאמען שביעות האט אט שיכחות צו מ"ח- און שביעות לשון רבין, ווילטן עס זייןען פאראן צוֹן שבעות. א) דיב' שבעה פון אויבערשטטען צו אידען, איז לא' לא' יחליפט צוֹן באומה אחרית. ב) דיב' שבעה פון משביעין אויתוחהן כדייק וכור' אוון ווואס אט איז מושבע וועמד ומצב ווואס אט איד זאל נאר זיין, איז עס איז פארפאלען, איז יעדער מזער ומצב ווואס אט איד זאל נאר זיין, איז שדראל-אעפ"י שעטנא ישראל הווא. ניט נאר ווואס ער הייסט פיטן גאנז יעקב, נאר ער האט אוון. דעם שם המעליה ישראל, איז יעדער מזער ומצב ווואס ער גאנז זיין.

אוון דאס האט אויבערשטטען מהן תורה, ווואס דמאלאס אט זייןען דאנזערען שביעות, ער פארבונד פון אויבערשטטען \$8888 אידען אוון ער פארבונד פון אידען צוֹן אויבערשטטען, איזן און אופן פון התקשרות עמיית, ווואס איז ניט חלוי איז דעם מעדן ומצב איזן ווועלכען ער איז געפינט זיין. אוון פאך דעם זארך זיין דיב' שמחה ביחס שאט. זוארוט דיב' שמחה ווואס קומט מזע מהן תורה האט עס אט שיכחות צו יעדער איזען, איז יעדער איזים אוון איזן יעדער ארט. אוון דיב' שמחה וווען אויבערסטטען איז ער ווועט אויבער איזים אוון דיב' חעהווראות פון שביעות אויפטן גאנזען יאהר, ווילטן שמחה פורץ גרא, דעם גאנז זונען וגידר המקומות, איז איז יעדער ציטט אוון איז ער ארט ווועט ער מקבל זיין דיב' תורה.

(משיחת חבה"ש חט"ז)

בנינו ערבים בעידנו

עס שפעהן איז מדרשת, איז בשעה ער אויבערשטער האט בייגבען אידען דיב' תורה, האט ער פארלאגנטן אן ערבות. האבען דיב' אידען גאנזאגט, אבוחטינן ערביבט בעידינו, גאנזען ערבים בעידינו, אבער דאס האט מען ניט איבגעזונמען, בייז דיב' אידען האטס \$88888888 דער איז ער אויבערשטער גאנזען דיב' תורה אוון זוליעב לי קינדרע האטס \$88888888 דער ער איז ער אויבערשטער גאנזען דיב' תורה אוון למקטטן ווער \$88888888 גאנזען.

עס שפעהן נאר גאנז תורה, שון הגה, ווילט מהן תורה איז פאראן בכל גווע ווילט. במילא זארך מען יעדער מאג בעבען דיב' קינדרע. לערבגען תורה אוון פיהרען זיך ערפ"י תורה.

אוון איזו ווילט גאנז גיט איז דעם ערשטטען מלל א קידען איז ער טוות מען דאס בשמחה, ווילט מען האט פערידער בערדעט, איזו אוון יעדער מאג ווועט מען שיקט דעם קינדר ער בערבען דארך מען עס טאן בשמחה.

עס איז ניט ואס זוֹן אויבערזטראכטונג זואס ווועט זיין דיב' אקלית" אוון פון ווואס ווועט \$88888888 דער קינדר ווועט ער זועט אויבערזאקסען, האבען פרנסטה. מען דארך ווילט איז מען שיקט דעם קינדר ער בערבען תורה, פארביבנדט מען איהם מיט דעם חי העולמים אוון מאן ק'היב חי' חי'ב \$88888888 מזונבי,

אוון ער ווועט האבען אוון איז איז נטמיות דיב' גאנז האזאה, וגאנז ושמיכט בעהמ וגאנז הארכ' יבולה, אלע ברוכות ווואס עלטערן ווינטשען קינדרע.

אוון דאס קומט דורך לימוד תורה דוקא, איז בשעה עס איז פאראן ער, אם בחוקי חלבו, אוון עס ווועט זיין ער ראיית "עריסותיכם"-מלשון עריטה-חרימן חרומה להו', אוון באלאד ווילט מען שפעהן אוון זאמט ער מודה אובי וכור', דמאלאס ווועט ער קידען האבען הצלחה אוון איז גשמיות.

תשורה משפטת נישואין - מנהם מענדל ותיה רחל שיחוי הכהן בחן

אוון דערפֿאָר זווען מען שיקט דעם קינד לערטנען דארך מען עס טאן 88888
מיס דער גרענטער שמחה, זויסענדיג איז דאס איז דער אינזיגער ווועב
זו ברײַגען איהם בלטּק, ניס נאר גליק איז רוחניות, נאר אויך בליק
אוון וסמיות.

(משיחת בח"ש חט"ז)

אַלְכּוֹן לְהַקְרִין קָרְבָּן

וע שטעהט איז גمرا איז דוד מת בעזרה, ד.ה. איז שביעות איז דער יומ
ההילולא פון דוד המלך. איז ספר בחובאות שור אוון בניין אריאל 88888
שטעהט איז איז זוֹיַּה קְבָּה איז מלא שנוחיהם של צדיקים מיום ליום, איז
דרפֿוֹן אֶרְאֵי איז דוד איז נולד בעצרה. ד.ה. איז שביעות איז דער יום
ההילולא אוון דער יום הולדה פון דוד'.

אויף, פסוק בז' א' קח אבוי יlidachin, שטעהט איז זהרא איז דעם פסוק
האט דוד געדאָט בשעה ער איז געוזאָרט בְּרַמְצָדָן אַיִלָּן אַרְיִין אַיִלָּן דעם
פערצענדסטען יאהר. האט דוד דאן געדאָט אַז הקבָּה 88888 אַמְרָאַלְיָה, בְּנֵי
אַבְּיִהְיָה יlidachin, ד.ה. אַז עַד אֲבִי אַבְּוֹתָאַגְּבָּעָטָעָגְּ פון דִּמְרִיבָּגָה אַיִל
חפלָה, בְּדַאֲמָעָבָּר אַיִלְמָעָבָּר גַּדְמַגְּתָה, אַבְּגַעַן אַיִלָּן אַיִלָּן גַּמְשָׁן גַּעַ-

-גוטס אַוְיִף דעם ווּאַס. בעה הברית מילא איז ניכן דער גפס האלקיח, ווּי
דער אלטער רבִּי ברִינְגָּס אַיִל אַנְהִיבָּשָׁלָחָן ערֻזָּן. דאס אַיִל אַבְּרָעָמָר נְפָרָנִים
וּבְרִי דִּמְרִיבָּגָה פון, נְפָשָׁ רָוח וּשְׁמָה. נְאַכְּדָעָם אַז מַעַן אַיִל עַובְּדָה עַבְּדָתָנו
כְּדַבְּעַי לְמַהְוִי, דַּמְאַלְסָס אַיִל זְכָה יְחִידָה אַז בְּשַׁעַת הַבָּר מַצּוֹת וּוּרְעָת אַיִל גַּמְשָׁן גַּעַ-

שְׂדַרְפֿאָר-שְׂטָעָט אַיִל, אַז דִּשְׂחָאָטָט אַיִל, גַּרְוִיטָס סְעוֹדָה וּשְׁמָה
בְּשַׁעַת דִּי אַבְּרִי, אַיִל גַּעַזְעָטָרָעָן בְּרַמְצָדָן בְּרַמְצָדָן. אַז
בְּשַׁעַת מַעַן האט אַיִל וּפְרָעָמָט דַּעַם סְעָם השְׁמָה, האט ער גַּעַזְעָמָר, וּוּדִילְיָה רִי
ברִי, וּוּרְעָת בְּרַמְצָדָן, בְּדַאֲמָעָבָּר אַז גַּעַזְעָמָט שְׂטָעָט אַז גַּעַזְעָמָט גַּעַזְעָמָט

וּפְרִי הַנְּגָל, אַז שביעות אַז דַּעַר יְזָקָה הַהְולָדָת פון דוד'ן, קומָט דַּעַךְ 88888

אווּס אַז דַּעַם פְּסָוק האט דוד המלך געדאָט שביעות.
וּבְיַבְּאָלָד אַז דַּעַם פְּסָוק בְּזַה אַבְּיִהְיָה יlidachin וּבָגָוּ, האט דוד געדאָט
אַיִל אַרְיִינְגָּעָטָלָעָן אַיִל חַלְיִיטָה, וּוּאַס חַלְלִים זָגָעָן דַּאֲךְ אַלְעָ אַיִלָּן, יַעֲדָר

וּבְפָרָט לוֹיִט דִּי תְּקָנָה וּוּאַס כְּיַקְמָרָה אַדְמָמָרָה האט מַחְקָן גַּעַזְעָמָט אַיִל
אַיִינְגָּעָר זָאַל זָגָעָן אַלְעָ טָאָגָטָן דַּעַם דַּעַדְתָּם כְּפִי שְׁנָחָלָק לִימִי הַחוֹדֶש,
וּוּאַס דִּי תְּקָנָה אַז אַדְבָּרָה השְׁוֹתָה לְכָל נְפָשָׁ, אַז אַפְּיָלוּ אַרְיִיבָּמָעָן זָגָעָן אַרְיִיב
אַנְדְּעָרָעָ שִׁיעָרָי חַלְלִים, דַּאֲרָךְ מַעַן אַבְּעָר אַרְיִיב זָגָעָן דַּעַם יְזָקָה כְּפִי שְׁנָחָלָק
לִימִי הַחוֹדֶש, אַז וּוּאַס זָוִיְּסָטָר אַז וּוּיְּסָטָר וּוּרְעָת דִּי תְּקָנָה גַּמְפָשָׁת אַלְעָ
מַעְרָעָר אַז מַעְרָעָר,

בְּמַיְלָא 888888888 אַז, אַלְעָ עַנְיִינִים זָוּאַס דַּעַד האט געדאָט אַיִל חַלְלִים
עַבְּוֹר בְּנֵתָה יְשָׁרָאֵל, קְוִמָּעָן זִיִּין אַרְאָפָּ בְּגִילָּוִי זָוּ אַדְעָר אַיִלָּן כְּפִי מַעְמָדָן
וּמְכָבוּ, זְבָלָל הָאָזִין דְּזָוָלָל בְּפָנָי: פְּסָוק בְּנֵי אַבְּיִהְיָה יlidachin, שְׁלָמָן
וְאַתְּבָה גּוֹיִם נְחַלְתָּן וְאַחֲזָתָן אַפְּסִי אַרְצָן, 888888888

דַּעַר תְּרֵכָן הַפְּסָוק אַז, אַז וּוּאַס מַעַן וּוּרְעָת דַּעַם אַז יְבָרָשָׁטָעָן נְאַז 88888

בְּעַטְעָן, וּוּסָעָר מַפְּלָא זִיִּין יַעֲדָר אַיִלָּן כָּל מַשְּׁלָחוֹת לְבָבָו.
אוֹיִיבְּ דַּעַד זָגָעָן שְׁטָעָט, דַּעַד מָלָךְ יְשָׁרָאֵל חַי וּקְיִם, אַז וּבְעָדָר דַּעַד נְשִׁיאָה
עַלְיָהָם לְעַדְלָה בְּזַחְמָתָה. בְּמַיְלָא האט דַּעַר פְּסָוק אַשִּׁיכָּות אַבְּגָדָה בְּזַחְמָתָה
פָּזָן בְּיַדְעָן הַמְּשִׁיחָה אַז דַּעַד זָגָעָן מְשָׁלָחוֹת לְבָבָו פָּזָן יַעֲדָר אַיִלָּן, בְּמַיְלָא האט

עַם יַעֲדָר אַיִל בְּבָחָן אַז זָגָעָן שְׁטָעָטָה.
אוֹן אַבְּיִסְפִּיהִינְעָן בְּמַעַקְשָׁה קָעָן מַעַזְדוֹרָךְ לִימְדָד הַחֲזָרָה וּקְיִום הַמְּצֹוֹת,

וּבְכָל זה אַבְּיִסְפִּיהִינְעָן דַּזְרָעָן שְׁמִירָת חַלְלִים, זָגָעָן אַלְעָ טָאָגָטָן נְאַכְּן דְּזָוָלָלָן
דַּעַם יְמִין, חַלְלִים כְּפִי שְׁנָחָלָק לִימִי הַחוֹדֶש. עַט אַיִל אַבְּרָעָמָט 888888888
שְׁלִשָּׁה בְּזַחְמָתָה, אַז זָגָעָן חַלְלִים פָּאָרָן דְּזָוָלָלָן, אַבְּעָר דַּעַמְאָסָן גַּדְיָה קְבִּינְגָּטָה
צְבָעָד חַקָּנה, וּוּאַס יַעֲדָר אַיִל דַּעַר זָגָעָן נְאַכְּן דְּזָוָלָלָן דַּעַם יְזָקָה

כְּפִי שְׁנָחָלָק לִימִי הַחוֹדֶש, אַז זָגָעָן דְּזָוָלָלָן קָעָן עַז אַבְּיִסְפִּיהִינְעָן בְּלַמְּשָׁלָחוֹת לְבָבָו
זְדַבְּכָלְלָה-אַיִל-בְּיַאֲתָה הַמְּשִׁיחָה, אַז זָגָעָן דַּעַם קָיְמָדָר לִימְדָד

שְׁמָה לְמַעַלָּה, אַגְּמָן-בְּעַטְעָן-שְׁטָעָט אַז זָגָעָן דַּעַר לְשָׁבָבָן, דַּעַד-חַבְּדָלָן, וּוּאַס דַּעַס אַיִל

אלְעָמָלָל, אַז בְּפָרָט אַז זִיִּין יְזָקָה רָחַם כְּבִּינְגָּטָה, אַיִל עַר מַשְׁקִין שְׁמָה
עַל כָּל הַשָּׁנָה.

בצד סיון ה' תהא שנת סגולות בכל

בשעת מבחן קומות לערדען אלע טאג א פרשה חומש מיט רשי. זונטמאכ בעין שני, מאגדמאכ בעין שלישי א. וו. מטען ווועט לערדען אלע טאג \$\$\$ דעם שייעור חמיעא זווי ער או איז אינגענטלט געזארענצעי, כי איז מאו"ר איזן מטען ווועט זאנען אלע טאג נאכון דאזרען דעם יומן ההלים כבי שוחליך לימי החויש, ווועט \$\$\$ מקומים וווערטען דער זיהי חחת אלקיים על הערים, איזן עם זועט זיין דער זיסטען, איז מטען ווועט פארדן מחרוך מונחן איזן ארץ-ישראל ~~זאנט~~? גאולה שלימה לאומיתית, זווי יעקב אבינו חאט-פעדאלט ~~זאנט~~ זאנט, זאנט, וואס דאס ווועט דאר טאקע זיין איזוי לעתיד, איז וועלן מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו -
זאנט דורר ליפוד החורה וקצום המצוות ובכלל זה שמירת החוקות הנ"ל, ווועט מטען ממשיר זיין משיח זדקנו למטה מעשרה טפחים במרחה בימיכו.

משיחת חגה"ש חמץ ז

11/167 ~~2116~~

~~הנ"ל~~
הנ"ל
~~הנ"ל~~

1722

מיט איזו אונדזיך יאהר צוריק האט כ"ק מ"ח אדרמו"ד בעה דעם פארברדיינגען
שבועווע געוזאבט, או יעדר איזיגער זאל האבען א שייעדר גمراא בעיון. און
ויזיגאלל ער האט עס געוזאבט שבועווע, איז דערפונג א ראי', אויע דער ענין פון
ליימוד בעיון האט א שייכות צו מטען חורה.
באמת איזו דער ענין פון ליימוד בעיון א \$88 פקס פוז א משנה מפורשת:
עשיג טהביב א סנטה-ענין לא יאָזֶה אַזְהָבָה. עס איז דאך-איין ענין אלא בדעם ואין
עשיר אלא בדעה.

ודע וואס איז א עשייר בדעת, איז ער איז שיך צו לערנען בעיון, והביבא גאנט
ענין, איז ער לערנעם נאר ער בעטיחיות העניין, לא יצא **זיד-חוותה**, ובמילא איז ער
מעכבר די **אַלְפָן** עניניהם וואס ער קרבן דארך אויפטאנן. בס איז דאך פראאנן ער ענין
וואס **בְּבָשָׂר** ער זיך אויפטאנן ער דורך לימוד החורה, איזורי וויז דורך
הקרובן הקרבן, בשעת אבער איז לא יצא **זיד-חוותה**, טווחת זיך ניט אפ ער ענין.
איז פיט נאר ער שלימוד העניין וואס חורה דארך אויפטאנן האט זיך ניט.
אונגטאנן, נאר ער פעהטלט איהם איזן דעם עצם ענין פון **בְּבָשָׂר** זיך ער
ליימוד החורה.

הוּא עַד דִּין אֲמָנָן לְיִמְצֹד הַתּוֹרָה אֵיךְ אָז אָזִיב אָגְבָּב אַיִּין וּזְוִילָלָעַ האָט עַד גַּעֲקָבָן
לְעַדְגָּעָן תּוֹרָה אוֹן. עַד האָט נִיט גַּעֲלָעָר: אֵיךְ כִּי דָבָר הַ בָּזָה וְבוֹרָא, וּנוֹי עַס שְׁטָהָבָן
אַיִּין גַּמְרָא אֲוֹן דָּעַר אלְטָעָר רַבִּי בְּרִיְינָסֶט עַס אַיִּין עַרְשָׁעָן פַּרְקָחְגְּבָאָה. עַס העַלְפָט צִיט
וּוֹזָגָס עַד זִיכָּצָן אוֹן לְעַדְגָּס דִּי גַּאנְצָעָן צִיטָטָס, נַאֲשָׂה וּוּבְיַאלָּד עַד האָט אַיִּין גַּוְיִילָעָ
חוּאָעָן עַד האָט גַּעֲהָאָס דִּי מַעֲגַלְיִכְקָיִיט לְעַרְגָּעָן תּוֹרָה פַּאֲרַפְּעָלָט, הַיִּסְטָמָע עַר שְׂוִיךָ אַ
בוֹזָה דָּבָר הַשָּׁם.

הפטoston הפליל, ג.
הפטoston הפליל, ג. ביסול תורה בדיקות, און בדיקות און מאיף דעם פאראן דער סיום

וזה מופיע לעודן תזרע לගירסא, וזאת מעתן אוויס דעת כה הדיבור, למוציאיהם בפה, כדי הייצוגית המחשבה וחיצונית השכל, אבער דעת כה ההסברה, כה העמeka וכלה ההמצאה, וזה דאס איז דרך חב"ד שבנפש, האט עד בית אויסגענטז, ובמילא איז דאס אעכין פון ביטול חורבה בדעתו.

בדוארים וווער האט די געלעדרנטס, מעד ניט וויי אַאלבעער מענטש, דער צוּוִינְטער גאלבעער מענטשהאט וגאנַיַּט געלעדרנטס, נאך מערער, זועלכער האלבעער מענטש האט געלעדרנטס, דער חיזוניות' דיקער, אבער דער עיקריות' דיקעם האלבעער האט גראנִיט אַלְטֶרְבָּט.

אכן דאס מאכט מען בא יעדער איזינעם, איז ער דארך אבשאצען זויפיעל ער קען זויל אריינטאנק אין חורה, און אויך איזויך פיעל דארך ער הארעווין. און אויב גער האבעוועט ניט מיט **אלע \$888** זיינע בחותה, הובע ער הארעוווט טאע, אבער **\$888** זויבאלד איז ער זיינען בא איהם געלביבען בחורף, **אונז** עיקריות דיקע בחות, זומזויי גאט ער ניט אויסגענטזט, געהט עם אדרין אין גדר פון לא יגעח, ולא יגעט מאכט אל תקמין.

תשורה משמחת נישואין - מנהג מיוחד ותיה חל שיחז בחתם בפי

3

11

עד קען אפילן האבען גוטע הוועדים, אוון זוקם בא א אנדערען דארך נעמען א
דריבוי זמן וביביגעה רביה, נעם ער דקם פאָה זוּזַיְנוּבָּגָ צִיְּתָ וּבְנֶקֶל, אֲבָעֵר
אוֹנִיבָּרָד הַאֲרוּעוּתָ נִיטָּאֵין דָּעֵם מִיטָּ אַלְעָזִינְגָּ צְחוּתָ אֵין דָקָם קָבָעָ
וּבְמִילָּא אַקָּעָן נִיטָּזִין דָעֵר וּמִצְחָתָ.

ולאו דורך אין חורה, נאר איזו איז אויך אין אלע ענינים זואס מען
דארכט אויף זיין הארעזען, זווי איזו יראת השם, ווואט עס טטעט איזו זיין ער לשון
יעבען צונחא, איזו איז איז ציון המצוות ווואט מען דורך איזו יראת השם הארעזען,
קליפה זטט א' ביט אומזיט, זווי עס טטעט הדגה אשר נאכל במאכרים חנט, אבער
אין קדושה דורך מען הארעזען, איז איז אלע ענינים זטא-מען דורך איזו
וואבזען, דורך מען הארעזען בכל כתוב נפשו, איז אויב ניט בעט עס
אוידין בכלל לא יגעת ומזהה אל חמיין.

ולאידך ביטח אובי מען הארכוות כבדע, איז אפיקו דער ווואס האט פשוט' ע' חושים, אבער זויבאלד ער הארכוות אויף דעם, האט ער דז הנטחה. איז יגעה-ומצאה.

דוק איז אויר אן ענפער צו די זואס טענה¹, זואס זוויל' מפֿזּ פֿזּ זַיִד אַזְזִיִּי זאלען לערבען חסידות, בעשעת ער האט נאך ביט טמלא כדריסו געורךן איז אַזְזִיִּס ופּוֹסְקִים, אונז הלוואי זאל ער ווערטען פָּארטִיך מִיט נְגַלָּה, זואין לניג עסְקָם כבְּשָׂרוֹת? ² אַזְזִיִּס?

מ' - באמון באב"ה מעת' ובדיעון, אך נגלה **אחוורה** ובנימיותה ההוראה צייננו בידיעת תורהachaורה אחיה וואה איזמאנע בעזעבען געוזארען צו יעדער איזדען בשעה מבחן תורה, ווועו עס שטעה אונכוי הווי' אלקיר, לשון יחיד, או לאצדיניג איז בעזעבען געוזוארען געוזוארען צו יעדער איזדען בפרט, אלע חלקי החורה, פשא, רטז, דרוש אונט טרד. דערפראר פסוקא ט זיך אפ' אין הלכות חלמוד תורה, אך יעדער איז מחריב צו לעודגען כל מלקי החורה.

אָזְנוֹ דִי טַעַבָּה, אָז עַד קָעֵן נִיטָס פָּאָרְשָׁטָעָהָן קִיְּנָן נִסְתָּרֶד, דָּאָרָךְ דָּאָרָךְ בָּא אֲיָהָם זִיְּנָן
גָּאָרָךְ אַ בְּרָעָסְעָדָעָ קְוָשִׁיאָ, וּוְיִי ^{שָׁבָת} אִיז עַד בְּכָלְלָ שִׁינְיךָ צָו חֹורָה. תָּוֹרָה אִיז דָּאָרָךְ
חַכְמָמוֹן שֶׁל הַקְּבָ"ה, וּוְאָסָעָם אִיז ^{שְׁבָת} בְּלִי גְּבוֹלָה, הַיְּנָמָן וּוְיִקְעָן עַרְךָ, מְוֹבָלָ, תָּוֹפָס
זִיְּנָן דָּאָרָךְ. נָאָרָךְ דָּעָרָחָרָן אִיז, אָז דָּעָרָ אַוְיְבָעָרְשָׁטָעָרָ האָטָם דִי חֹורָה אַפְּגִּיבְּגָעָפָעָן
בָּוֹן אַיְדָעָן, עַגְּן זָלָא דָאָרָךְ קָעָפָעָן נָעָמָעָן. בְּמִילָא אִיז עַד דָּאָרָשִׁינְךָ צָו נָעָמָעָן אַוְיִיךְ
הַתְּחִתִּים דָּאָרְרִיכְתָּהָא, זָוָרְדוּמָ אַוְיִיךְ דָּאָרָם הָאָטָם דָּעָרָ אַוְיְבָעָרְשָׁטָעָרָ גַּעֲבָעָעָן אַוְיִידָעָן.—
תְּלָאָכָה: (ח' 56) —

אבער דער אמרת איזז, איז גלייך איזאש דער גויך פון חורה, איזאש דאס אארביינדס
י' גלייך פון נשמה מיטען אויבערשען גלייך פון קרוביה, אבער זערט סטען. פאנ
888 דאורייתא פארביינדס דעם סתים דנסמה מיטען סתים דקובייה. אַבְמִילָא אַוִידָב
דר לערנעם נאר גוללה אחן חסידות האט ער דאך ניס. אַוִיסְטֶרְבּוֹאַט דעם סתים דנסמה,
זואס איז זיט געווארען מאוחר מיט חורה, איז אַדָּס עַל דַּרְכֵי הַנֶּלֶג, ווֹזִיְאַיְינְעָר
ערנט נאר לגירסא אונ ניט בעיון.

ווען איז פאראן דער אטמ'ער ליטמוד הchorה, איז דער גאנצער מענטש, זיין
זוניות פיט זידיג פנימיות, איז \$9888888. פארנטומען אוון פארבוונדען מיט כל
וועה, זאג-דרכ לומוד החסידות דבוקא, מינען אונט, אונט פלאי-היכ�.
טמאל-דריך [מען] אכחויבען לערדען חסידות, אוון החסיד, איז אין אנדוייב האט
זאגיט קיין גושמאק אין דעם, איז ער מאונט ט אין לנו עסק בענטורוח, זאגיט
ס-דרכ-חיק-זונת, אוון דורך-זונת, זונת עם אונט אוון זוקומען און גלייא
chorה, דהקב"ה קודא ושונה בנטגרא, זונט-זונט-זונט, זונט-זונט-זונט, זונט-זונט-זונט
אוון איז זיין זונט-אל-זונט, עצמות א"ס ב"ה אנט-הטורט-בכל מקוט ובעל
ווען ער ממשיך זיין אל-זונט, עצמות א"ס ב"ה אנט-הטורט-בכל מקוט ובעל
מן.

(המשך בגה"ש תשט"ז)

חלה בא"י - כ"ג ינ'ג

על עב דם בים ארכטיטחן * עם שפחת אין תורת חכמים, און אויב אידיגע האט א נחלא איז איז ישראלי,

בבמחמת האם יעדער איד אַנְחָלה אִין אֵי פּוֹן אַבְרָהָם אַבְּיָגוֹ אָז. וּזְיַי מַעַן האט
וּזְיַי אַמְּאָל גַּעֲלָהָם, וְאַרְגָּעָן אַרְבָּעָה מַאֲוֹת שֶׁקְלָן כְּסֶף זֹוָאָס אַבְרָהָם אַבְּיָגוֹ האט גַּיְגַּעֲבָעָן
זְעַפְּרוֹן זֶה, שְׂמָעָת אִין סְפִּיר פְּעָנָה דְּזָאָז, אָז לוֹיטִין חַשְׁבָּוֹן זְרוּעָהָרִים
צְבִּישִׁים שְׁקָלִים כְּסֶף, פְּאַכְּס אַזְוִים דְּעַד חַשְׁבָּוֹן אָז פְּאַכְּר אַרְבָּעָה מַאֲוֹת שֶׁקְלָן כְּסֶף, האט
עדער אַפְּסִי פּוֹן זֶה שְׂשִׁים רִיבְּבוֹא אַיְדָעָן, אָן אַמְּה עַל אַמְּה אִין אַרְץ יִשְׂרָאֵל.
אוֹן דַּקְמָא אִין אַוְיַן דְּעַד טַעַם קַמְּבָעָן, וְבָלְמָא פָּאַרְוּוֹאָס (קַמְּבָעָן) יַעֲדָר אִיד שְׂרִיְבָעָן
פְּרוֹזְבּוֹל, וּזְיַיל עַד האט אָן אַמְּה עַל אַמְּה אִיד אַיְזָה

אבדר ד רעדס מען וועגן דעם ווואס איגנער האט א נחלה פרטיט איזן
ארץ ישראלי, דארך ער דעם זעהן איננה אלטען מיט אלע בחותה. און זויבאלד
חרודא פקניט איזוי, איז א ראי', איז מען קען דעם אויספערען, און בעשע
ונ געתט מיט א טאראקייט ווערט בטל אלע העלמאות ווסתעריט.

אָרְנוֹן דַי הָעַלְמָוֹת וְהַסּוֹבָרִים וּוֹאָס צִיְינָעָן שְׁוֵין פָּאָרָאָן, אַיְזָא אַזְוִי זָוִי עַם שְׁטוֹפָהָט אַיְזָא חַבְבִי הַהְרִיזֶל עַפְּגִי יַתְּחַנְּלַחֲבִי לַמְבָהָו יַשְׁבַּע 8888 בְּחַרְבָּה, אַז דְּעַרְבִּים וּוֹאָס יַתְּחַנְּלַחֲבִי לַמְבָהָו, וּוֹאָס עַד שְׁטוֹפָלָס אַזְוִיס דַי בָּאָק, אַיְזָא עַר יַוְצָא מִיטָּדָר חַרְבָּה אַלְיִין, אָרְנוֹן וּוֹעַט פָּאָרְשָׁפָאָרָעָן דַי עַבְנִינִים בְּלַחְיִ רְצִוִּים פָּוֹן דַעַם מַכְהָו. אַפְּגִיב אַיְזָא אַלְעָעָע עַבְנִינִים אַיְזָא אַזְוִי, מְכִ"ש וּוֹעַן עַם רְעַדְסָזִיךְ וּוֹעַגְעָן אַרְצָא אַשְׁר עַיְנִי הָרִי אַלְקִידָר בָּה, אַ-גְּדָגָא אַזְנִזְתָּא, אַז מְעַן אַיְזָא 8888 בְּגַדְאָא מִתְּחַזְבָּא אַ-חַרְבָּה אַלְמַבְּדָעָן, אָרְנוֹן אַז מְעַן וּוֹעַט בְּעַהַן מְפָטָא שְׁמָרָקִיָּס וּוֹעַט מְעַן אַבְהָלָטָעָן דַי נְחַלָּה וּוֹאָס מְעַן הָאָס אַיְזָא אַגְּגִי.

השבדותם, פקידים במחוזות הכהנים, ואמו ע"פ כתובה. בז'א

כ"ק מז"ח אדרט"ר האט מייסדר בעזוען איין א"י א כפער ~~הס~~ חסידי חב"ד,
אוון דברי צדיקים קיימים לעד, ומכו"ש מעשה צדיקים. אוון פון דמאלאט און
האגען חסידי חב"ד ^{אוניהללה} איין אה"ק ח"ג.
דאך מען ניין נתפעל ווערטען פון קליניגו בסינגורות אוון גראוטיסע נסידונז
ובפרט דעם נסיען היותר אחרזון.*
עם זיינגען פאראן א זעלכען זאמ זוילען דאם מאכדר זיין מיט דעם עניין
פון זבקראובי אקרש. ^{אנדרז} באטמ, איז דאמ קיין ביאודר ניט, אוון זוי עס שטעהט
דאוש גופא-זידום אהרטן. ^{אנדרז} זאמ זעלכען טבאד אוניה לאל-בדעת
זיבער, גזאבדט ~~דאטהט~~ דעל-פשמ פון זבקראובי אקרש זויניס מען. אויל ניט.
איין מסביר זיין עניין הבלתי מובן מיט נאר א עניין הבלתי מובן, איז
דאם חנומין של הבעל. איז-ס-איין גנטא גולדס-פערזק זיביג דין טפער, נאר
~~זיביג דין טפער, זידום אהרטן.~~

ההעדרות נספחתן, וידיהם אחריו.
א זודאי ~~ההעדרות נספחתן~~ להרהר אחריו מדווחו של הקב"ה, אבל דאס מילינט ניט
קד מען זאל מילנד ~~ההעדרות נספחתן~~ טל אטלן, אונז דער עוויזן זנאטס איזון זאל
פאלדערען דער עדר, לעת עחה האב איז ניט געפונגען קיין ביאור אויף דעם, גאנט
געוויזס איזן, איז פון דעם ווועט זיינ-כפלים לחשוי".
? איז מען ^{זאל} פארשטיינהן איזויך מיטן שכט אונושיע איז אונזן הוין, כי אונפה בי,
אט עס ווועט זיין דער איזן איז דעם אונפה גופא, זוניל מל מען ווועט זעהן
אויך בעיגניبشر, איז דאם איז טופ הנראה והנבללה. ^{ח'זקיה}
בחנוגע לפועל: איזויך ווועט דארף זיין דער כפלים לחשוי, זאלאען אויך
די וואש זיינגען דא איזן חויל זיך משתחף זיין בחזרה הכהר, אונז די זוואס
האבען זיך ביז איצטער אויך משתחף עזוזען, דאלען זיך פון איצטער איז משתחף
זיין זיך בחר שאט.

א' יי' נס פון די אוּפֶנְגִי השחתפות איז', אז. עט זאלען פארען צעהן אדרע עליך
שענברוגם מאַלטְבָּדְבָּגָן אַשְׁפֵּזְבָּגָן קִינְיָן אַיִּינְ, בעיקר זאלען זיִין זִיְּן אַיִּין כְּפָר חַבְּד אַוְן
איַן דער ישיבת חומבי חמיטים איַן לוֹהָן אוֹיְךְ לבקר על המקומות הקדושים, אוֹן
שפערעד קומענדיק אַיִּה צוֹקִיךְ, פִּיסְטְּבָּרְגְּנָעָן מִיטְ זִיךְ דֻּעָם אוֹיְידָא דַאֲיִּין אַיִּן
חוֹל אַוְן מסחר זִיךְ דַּקְמָה מעשרה טפחים, אוֹן אַזְוִי אַוְיךְ דַּאֲרָטָעָן וּוֹעַט
עט בריביגען אַחֲסְפּוֹת סִיְּ אַיִּונְ דַּעַר שִׁיבָּה אַלְוָן סִיְּ אַיִּן דַּעַר גַּאנְצָעָר סִבְיבָּה.
דער אלטער רבִי האָס געאָדאָט, אוֹ אַחסְדִּישָׁעָר פָּאַרְבְּרִינְגָּעָן קָעָן אוֹיְפְּסָהָן
דַּקְמָה וּוֹאָס מלאר סיְכָאָל קָעָן נִיטְ אוֹיְפְּסָהָן אַלְבוֹרְטָס-אוֹז דַּאֲיִּז פָּאַרְאָן כְּמָה וּכְמָה
פְּזַעַנְצִיטְ פָּאָן "שָׂעַר קִינְיָן".
זאל דער אוֹיְבָּרְשָׁטָעָר גַּעֲבעָן, עט זאל דַּאֲרָטָעָן זִיךְ דַּעַר צָוה הַוִּי', את הברכה
את השלום, אוֹס פְּלַעַגְדָּר זאל זִיךְ זַעַר וְהוּא יַלְכִּיל, דער אוֹיְבָּרְשָׁטָעָר זאל גַּעֲבעָן
די כלְבָּנָן הַשְּׁלוּם אוֹן דַּעַרְגָּאָךְ זאל זִיךְ זַעַר צָוה הַוִּי', את הברכה איז דער כלְבָּנָן,
וועט דַּאֲמָלָטָס זִיךְ זַעַר מְדָרְגָּי בְּזִוּם אַקְזּוֹשִׁי עַלְיוֹן, אַז נַאֲךְ אַשְׁרִיפָה וּוּרְעָתָס
מען דְּרִין, זַוְּגִיל נַאֲךְ מַדְחַבְּדָה קָוָטָס מַדְתָּה הַרְחָמִים, וּוֹאָס מַדְתָּה הַרְחָמִים אַיִּז
בקָוָטָס אַמְּצָעִי, סְדָה אַחֲטָס. הַכְּיָה

(פְּשִׁימָה חֲדָה וְבָשָׂר)

מצות חלה

ראשית ערוץכם אלה תרינו חכמה

די מצוזה פון חלה איז-במען זאל געמען א שטיקעל טייג, אפשידען איהם
אוון אווועקגעבען אום מהן. די גאנצע טייג בליבט חולין אוון די שטיקעל
טייג ווערט קודש. מען דארך עס עסן בטחהה ולכחההים דזאך.
איין פלובן דארך מען פארשטעהן, אוויף חורה שטעהט דאך דרכוי, דרכוי גוזע
וכל נחלוחוי שלום. נאן סערעד בריעינונג דער רמב"ם, אוו דער גאנצער עניין
שביתחנה חורה איין צלייעב מאכען שלום איין זועעלט, חיינט זוי קומט עס אוון
חרורה זאל מאכען א פירוץ. געמען א שטיקעל טייג אוון אפשידען עס פון די
אייבורעריגע, איז די גאנצע טייג בליבט חולין אוון דער שטיקעל טייג ווערט
קודש?

ולכארה איננו מובן, תורה אלין זוגת דאן עשו שמורת למשרתין, עשו סיג להזורה, חואם דק זיינען דאן ד' אלע גדרים וסיגינעם וואס ד' רבנן האבען בעמאכט, רדא-גאנע און פבנואר אין רמבע"מ און **דאס איז** מן התורה גנטא, וויל איז תורה שטעה לא פהנור גו.

אָזֶן עַם בְּרִיאָנוֹת זִין בְּשֵׁם סְפִירִי מָסֶר אֲמָדָה הַלְּבָבוֹת, אֲזֶן מְעַן דָּרָף זִין אֲפָגִיטָן אֲזֶן מְאַה שָׂעָרִים פָּוֹן הַיְחִיר, בְּכָדִי נִיטָּזְקוּמָן צָו אַיִּין שָׁעַר פָּוֹן אִיסְטוֹר אַיִּין פָּלוֹג פָּאָרוֹוָאָס הָאָט נִיטָּגְעִיגָּט דָּאָס וּוָאָס מְעַן הָאָט צְוֹגְעַלְיִיגָּט תְּעַמְּדָה הַבָּעֵנָה? אֲזֶן דָּקָרָף דָּקָר זִין דָּעַר סְדוּר

זאר דער עניגן, עם איז זאך א נפרא מינעה, **געועט** עט מאכט די גזירות אוון **געועט** מען מאכט עס.

זונען אולד הרדאשון איז געוווען איז גע ערין, זוואס ג"ע איז ניט סובכל**געועט** איז זען, דערפראד איז דאל לאחדר החטא האט מען אדה"ר ארויגעטביבען פון ג"ע זונעיל גאנז קיינן דע ניט זיינען. **אדרה"ר** זונען ער איז געוווען איז גאנז בעהאט ביט געהאט קיינן שייכות או דע אוון איז געוווען א מדכבה צו אלקורת, ג"ד זווי עס שמעהן אויף די איזוח, איז זיינבען געוווען א מדכבה, שכל עבנינה זונען געוווען קדושה.

א-888 א-מְרַכְּבָה-אֲמָת-גִּדְמָן קִנְגָּן אֶרְגָּלָפָל סְזִינְגָּה אַגְּזָה אַלְצָה וּוֹאָס זִי טֹהָת אֵיזָה נָאָר כְּפִי רַצְוֹן הַרוֹכֶב.

בAMILA DAROF MUN DA'AT NIS MAKAPUN KIYIN BUDDEIM VOSIGIM, VONAROM U
VIZ NISMA KIYIN CHSH MUN ZAL BESHL VOUEREN.
VADREBA, NIS NAR VOSAK DI BUDDEIM VOSIGIM ZIYUN AIBUDERIG, NAR DAS AIN
NAR A HEDRON. *VONAROM DUDR VOSAK AIN A PRIBBEHA ZO ALKOTH, KU' BIL USHIOTI ZIYUN
ZIYUN ADRON BESHUA UD SOTHEM A UNIEN AIN UD DAK MULAH. AIN DORBDEUM VOSAK MUN AIN
AVAD MUNA GUVONUN ADCHAD - AVCHAD - GUVONUN DUM UZ HADAM - HAM - MUN ACH MUN GUVONUN
VI ULI, PON DUM UNIEN, VOSAK ADCHAD - HAM - DUYA - GUVONUN - HADAM - GUVONUN
HADAM - GUVONUN

ווע"ד ווֹי סַמְעָת אֵין \$84000 אֲמֹרָא תְּקִינָה אֶזְרָלִם אֲבָגִינְעָם אֲמֹרָא תְּקִינָה
עַזְנָה וּרְעַת אַפְּגָעָבָעָן אֶדְין וְחַשְׁבוֹן אָזְטִיבָּה בְּעַדְעָרָה בְּרִיךְ וּוּסָם עַד הַחַטָּאת גַּעַם עַסְעָם
מְרַכְבָּה צָו אַלְקָוח וְכָל עַשְׂיוֹחֵר זִיְינָעַן קְדוֹשָׁה, אֲז יַעֲדָר עַבְדִּין וּוּסָם עַד
וּוְהַט פּוּלָּס עַד אֵין דָם אֵין עַלְיָה.

תשורה משמחת נישואין – מנחם מענדל וחיה רחל שיחיו הכהן בון

* * * * *

2. עַל-עַל כִּי מֵאָתָה תְּמִימָה.

הדר אל-עטערבי איזן חניין פרק ל' ב' איזן שטארק מארייך ווועגן דעם ענין פון
אחים ישראל איזן אהדות, איזן איזן מבאר באירועות ווי' דאס איזן דער יסוד כל
חוודה כולה, איזן איזן מאמרן ד' ה החלצון ~~שכחת האבן~~ איזן ^{אען} -האגט שטארק
מארייך ווועגן דעם חסידון פון פירוד איזן ^{אען} האגט איזן אס קור איזן אל-
מדוח רעות.

מען דרך אבער וויסען, אז זו מלכמת מיט מדין-זואטס מדין איז דער עניין פון פירוד סטבנאו בהמאמר החלוץן ה"ל איז געוווען דורך משא רבנו דוקא. מלאמט לע"א מלילטס איז געוווען דורך יהושע, אבער מלכמת מדין איז געוווען דורך משה רבנו דוקא. משא איז געוווען די מדריגת פון וונגן מאה, ביטול במציאות, ער דוקא האט געקדט מלכמת האלטטען מיט מדין, דלאה-ט-ביבוגן. אבער-סDEM איז אונגעטן קומט צויהן אונט שביגט איז עם דארף זיין אהדרות, דארף-טעלן ווילטן איז אונט-טעלת איז גאנז אונט עם זיין פאראן ענינט האצט עט דרבן זיין איז אהדרות אונט זיין זיינען פאראן ענינט האדרות האחדות איז דורך דוקא.

אָזֶן דָּקְתָ אֵין בַּעֲמָשׂ, וּזְאָסָם מִצְוָה חַלָּה אֵין אֶחָד קְרֹונָה אָזֶן דָּקְתָ עַה"ד. גְּדוּלָה
חַסְפָעָה זְדַבְּךָ אֶכְבָּגְיָה יְבָעָן דְּרוֹכְבָּעָם וּזְאָסָם מִעַן הַמָּס \$88 גְּעַנְזָעָט אֶעָזִין.
שְׁלָא בְּמִקְומָה הַרְאוֹי, אֵין דָעַ חַיְקָרָן אָזֶן דָּקְתָ דָעַ
מִצְוָה חַלָּה, בְּעַזְבָּנָה צְלָבְּנָה דְּבָעָם, וְיְבָרָךְ בְּמִזְבְּחָה אָזֶן אַחֲדָתָה גְּשָׁלוּתָה
בְּמִקְדְּשָׁה בְּהַבְּנָה דְּבָעָם. אַחֲלָמָה מִיְּבָרְךָ אֶתְאָזָה. מִי לְאַזְוָה מִי אָזָה?
לְאַזְוָה מִי אָזָה? (13)

בבבאים זיינען חלוק פון טם אידען אונן צוינישען בהזחים גויאן איז דער
כון בדור חלוק פון אלע מהנימ. זיו"כ פלעוט דער כהן גדול ארדיינגעעה אין
קדשי קדשים אונן אלע מהנימ זיינען געבליבען **אייזעדרת בעטבם** אונן טם אידען
פלעגן אפיגו אונן זודת מהנימ אונר דיט אריינגעעהן. **(א"ג 80)**

בשעת עס רעדת ציק וועגען שטח אידען זדריך מען אלעמען מקרוב זיין, איז בעה צויעט זיין גאנצען אָרב, איז ניט יעדער אַינגער קען זיין אָרב אָויב ער איז בִּית מְדֻה בְּכָל הַחֹורָה כּוֹלָה, איז אַפְּילָו אַין דֵּי דִינָים ווֹאָס עַד הַאלָט פָּוֹן זִי אָוֹן אַיְז זַיִן מְקִימִים, אַיְז אַפְּילָו אַיְז דֵּי דִינָים קען ער אוּיר קַיְיָן דִּין נִיט זַיִן, אַיְז בָּאָה בְּיַיְן בְּיַיְן 5".
איין הלכות דיניינם איין חושן משפט איש פראך אָדִין וווער עס אַיְז כְּשֶׁר צ זַיִן אָדִין. אוֹן אוּיב ער אַיְז אַזְעַלכָּר וְעוֹלכָּר זַאֲגָט, אַז שְׂמֻעוֹה זוּ נָאָה וְשְׂמֻעוֹה זוּ אַיְנָה נָאָה, אָוֹן ער האָס דֵּעַ זַמְרוֹעָה וְזַוְאָס ער אַיְז אַיְחָר מְדֻה טָמָא ער אוּיר נִיט פְּסָקָן 7. אוֹן ער האָס דֵּעַ דִּין ווֹאָס עס שְׂטָעָט 88888888 אַיְז דִּי וְזַיְיָטְעָט סִימְנִים פָּוֹן חַנְשָׁן משפט, אוֹן ווֹי דַעַר פְּסָק הַרְמָבָ"מ, אַז דַעַר ווֹאָס אַיְז נִיט מְדֻה אַיְז אַיְז אַזְעַלכָּר בְּזַה פָּוֹן חֹורָה אַיְז בְּאַלְעַלְעַל כּוֹפֶר בְּכָל קַחְוָרָה, צוֹלָה. (א' ב' א' ב' ו' ג' "

איי – סענ'ה ט מען – אהבת ישראל איז א יסוד ווֹן גאנץ חורה, גאנץ חורה
אייז א ענדי פון שלום אוון אהדות, אוון דער אלטער רביז איז שטארק מאדריך איין
די מלחה פוד אהדות. הידים ווואם געהם פאן לא מאכיז א מחלותם זונגעראן

ב' י' סיוון תהא שנת סגולות בכל

אוֹן דָּר וּוֹאַק אֶל מִדְיָה גְּמַדְדָּה שֶׁל מִזְרָחָל כְּבָשָׂא אֲזָן וְכְבָשָׂא
וְבָאָה אֶל-אֶתְמָה כִּימָם זָהָב אֶתְגָּדוֹן דָּבָר בּוֹבָר אֶל-נָשָׁה, אֶתְנָעָם זֵין
אֶל-פָּאָר דָּק פָּזָבְעָרְשָׁעָן אֶל-סְעָנָה אֶל-וְאַחֲבָתָה לְדָעָן כְּמוֹן, בְּאֶתְנָעָם אֶל-זָהָב
אֶל-בְּיֻבְרָסְעָד הַמָּט בִּיהִיִּיטָן, אֶל-זָהָב אֶל-חַזְקָה אֶל-זָהָב (בְּאֶתְנָעָם)
אֶל-דָּרְךָ מִעַן אִיחָם זָבָעָן, אֶל-כְּשָׁמָן זָהָב דָּעַם וּוֹאַסְמָעַם מִעַן הַמָּט אֶל-זָהָב יְבָעָן
מִהָּדָה זֵין אַיִן מַאֲכָעָן גְּדָרִים וּסְגִּימִים, בְּאַטְשׁ דָּסָא אַיִן אֶל-עַנְצִין פָּזָן חֹרְבָּה, עַשְׁוָה
מִשְׁמָרָה לְמִשְׁמָרָתִי, אֶבְעָר בְּשֻׁעָה מִעַן הַמָּט עַם גַּעֲטָאָן אַיִן אֶל-אַרְטָה וּוֹאַסְמָעַם דָּרָר אֶל-זָהָב-עַד
שְׁפָעַר הַמָּט צִים בִּיהִיִּיטָן, אַיִן אֶרְזִיטְגּוּקְמָעָן פָּזָן דָּעַם דָּרָר חַטָּא עַהְדָּה, וּוֹאַסְמָעַם
דָּק אַיִן דָּר סְבָה פָּזָן אֶל-עַלְמָאִים,

אוֹרְבָּה עַד פּוּעַל מִדְעָמִים אֶת הַרְמָה וְאֶת הַרְמָה
שֶׁל פְּלוֹנִי \$88888 בְּלֹן, אֲזֵן דָּקָם נִיטָּקִין עַכְיִן פּוֹן-שְׁלָוָם וְאַחֲדוֹת, נָאָר
רְזִיזָה אֲזֵן דָּקָם אֶת בְּעָרֶשֶׁפְּעָן אֶת בְּעָרֶשֶׁפְּעָן
אֲזֵן אֲזֵן דָּקָם אֶת בְּעָרֶשֶׁפְּעָן אֶת בְּעָרֶשֶׁפְּעָן
בְּעָרֶשֶׁפְּעָן אֶת בְּעָרֶשֶׁפְּעָן אֶת בְּעָרֶשֶׁפְּעָן אֶת בְּעָרֶשֶׁפְּעָן

זרען ד' טענה פון אחדות, אַז עס דארך ניט זיין קיין, מאיציך צוישען
רבנימ שומרי כל החורה ביז רבאים זו וואם פָּאָרְמָן שטעהן זו נאה וכו', בירב
ניטים זונתך זעם געט-מען טפטען אַראָפֶן דעלמאיזה צוישען כשר פלייס מיט
זעם כשר'ה, רעם להבדיל בין הטהור והטמא, ביז מען געט אַראָפֶן ד' מאיצח
צווישען אידען אוון גוינט ~~אַז~~, אַז ח'ו' בגין ובונותיה תחבורת לעם אחר.

בְּרַכְתָּה וְאֵין יֹצְאָת וְאֵין צָחָה בְּרוּחֲבוֹתֵינוּ. **אַנְגָּר-אִשְׁרִי** הַעַם שְׁכַכְתָּלֵן, אֲשֶׁרִי הַעַם שָׂחוּי, אַלְקִיזִין, **שְׁמַרְבִּתִים** תְּרַבְּשִׁים בְּרַכְתִּים. **אַנְגָּר-אִשְׁרִי** הַעַם שְׁכַכְתָּלֵן, אֲשֶׁרִי הַעַם שָׂחוּי, אַלְקִיזִין,

מיחוז פון כהנים מיט, טאמ-אַדְלָן, פון רבעים מיט שטן אַדְלָן, איז ניס קִין ענין פון פירוד. אַדְבָּא, דאס אַין די אַמת, עַזְּבָּן... אַעֲבָּרָא זַגְּבָּעָן אַין יַחְזָקָאָל אוֹרֶפֶן די מאה פון חלה, על הגינה ברכה אל גַּעַל.

ב- ביחסו לארון קבורה נזכר ביחסו לארון קבורה בברכה ברכת קב"ה שלום, נזכר ביחסו לארון קבורה איזה, אך עם זיהיינען פאראן עכנייניט דזואס דוראן ד'

המחלקות מחיצות, נקאות, דורר דעם זי' דער אמר ער אחדות אוון שלום.
אוון דורכעדן רוחניות, בוגרנות, להביה ברוכה אל האט ביחס לאס זונעט ומאוב
גבינגען ברוכבּ איז'ן רוחניות, סדי אין גשמי'ות.

גיגען ברכותם אין רוחניות, כי אין גשמיות.
(א) גראד הצעיר
(משיח ש"ק מברכים תמוז תשט"ז)

1988 13:5 d3 d3 Vans 2011 01/13/2011 VGR

מגילה.

2016-08-06 A. N. C.

• (y) $\lim_{x \rightarrow 0} \frac{\sin x}{x}$ $\lim_{x \rightarrow 0} \frac{e^x - 1}{x}$ $\lim_{x \rightarrow 0} \frac{\ln(1+x)}{x}$ $\lim_{x \rightarrow 0} \frac{\tan x}{x}$

• (P. 65-2 N. Port Ward P. 651' R. H. F. 2)

28

אנדרות קודש

ב"ה, כ"ג שבט חש"ך
ברוקלון

לאג"א ומחמ"ט אדר במאגטראעאל,
ד' על'תט ט'פ'.

שלוט וברוכה!
געט לי' לקיבַל פ"ש מהם, בחתלה ע"ש חריה"ה זו"ה אג"ק גו"ז עותק
בצ"א כו', טווח"ר בן ציון ט', שם טוב שדר, טביינר פ"ט' בקשׂה, גם בב"ח כמה
מהם, פָּאַהֲבָב ע"י הנוועען מחתם להכהן ליום ההילולא של כ"ק מז"ה אדרט"ז
זאוקלחה"ה נונגס ז"ע-מגהייד דורגן.

חרווה חק"ע מסטרא דא, על כללויז הפ"ש אשר ח"ל נחרבה בבורוֹם
בכטבוח-כז' ירבז-זובבי"ח קע"ע אנטסרוֹן דא על פמאב גנוגע לאיכוח אטש אט ווּם
ה"י, המגב גשאָר במקדט, הר' לא זזה האקליט'ז והכוזובח, כי הנטק החורבה ה"י אט"ל
טפלין בק"ד, זביברט ע"פ פרז"ל שבל מ' טלא זבבז בית הטערט ג'טמי"ז ה"ז
כאילו כו', זביברט כטו טבְּאָר כ"ק מז"ה אדרט"ז בסשל שאפער לישאָר על פכטבוֹ
מעמדו ומצאו כהוואָליכים במשוֹר, אבל כטספסס'ע על הר פטסוע ביזוחר, ריך טז'
דרביים ישנום איז אט לנטפּ ולעלות מעלה או ח"ז לזרה טטה.

איינ' יודע אם צרייך אג' להאריך בחאייזו המגב במוסדרה חב"ד
במחמֶט, אט זיכט והצליליחם זבחר ביהם להיות שלוחיט שלו בקיומט ולפ' חוויט,
כ' הר' ידרע להם המגב על אטורז'ז אטעל כל משעיט חכתה אהבה זבטרא האהבה
אטמג', זביבילא עלול הדבר שנדרה לחם המגב חרבה יותר טוב מאשר הוא באטח,
אבל לזה איינ' יודע אם יוציאל מכתבי', כי הר' בט בו - במכחבי - יוכל מ' טהוֹ
ללמוד ולפרש פטשים ובאיורוֹם חימר האכזב, ואעיקר הימן התיעולית. ואבדוא דק בקדרה
זביגזודות:

בהתג'גע להטוטר שבקרא מכבָּר בשט יש'בָּה, הגה נגרות כל חז'רוֹז
וחשתדלות, גמאָן הוּא במאב של חלמוד תורה (אלא שתחידרו זה באטעריך אט בטט
י' ט'בָּה קסנה), ואך שאחרפי אוּר בפה אברכ'ים להשר טט, לא עורר זח, כנראה, כלל
וככל את החבילה לטמוד על המגב ולעשות את המוסדר מחהיטים לשטוּ שט קרא לו
נטיאדוֹ, חייגו יט'בָּה, זוקרא ג"כ ט'יבת תורה חמיט'ם, זכ"ל הליטוֹת והעיקר ההשגחה
שיחות ובכמֶת מאמ'רים ג"כ-עג'בָּה של חמיט'ם, שצ"ל הליטוֹת והעיקר ההשגחה
שאופּן מחהיטים ליזה. געוד בטה רחוקה המז'אות לא רק מהטובי, אלא אטילו מחבכוֹן,
הר' רואָס הא על אחר.

ומענ'ין לעניין, אשר הא באָה מליא, אטשר בשרטאָט שאיין נטלאָם
השליחות בחנוגע לרבייט, זונגען דידן גנוגע למוטסֵר טל ב"ק מז"ה אדרט"ז, הר'
אי' אטשר טלאָ שפֿיעַ זה על המגב בפרט, של האטקע אטמוּן זבן של ב"ב ש'ח'ז'וּ.
ואך, שע"ט הטהה היזה"ר-הר' מחרבר בלבבז ארש טלוט לוּ, זאדרובה געשַׂה בעיל"ב
חשוב, רוחופט מיטום בעיר זוגם במדינה, ובקרא מיבור בכתה
טובה לחקבָּה שלומד, ווּלא ריך גבָּה דחוירה אלא גט תורת החסידות. אבל בשיחובן
אדרעה דבנטשֶׁ, איך שטשווּע בחבוחות העולם, זהכנייסו גהנות עולם זה חן
בהתמודר שקדרא גלעַן טז'וטי זעאָט'ז'ז בבחיות זביבני ביהם, כי אט
אצל הבע"ב בא זה ע"י יג'עַה מעד היזא"ר, כי הר' ס"ז אדריך הי', לנתק אט�ו
מחה' גוך זהרטשה טלאָ שט בהיותו טמים בזוארש אטזואזק אוּ בליזבאויזש-הר'
אצל בנוֹ הבטוח, שהדורגמא מטהו חסיד-בעז'נ'הט ה"ז הבע"ב, געשוּ כבד אלט הנחוה
העולם בחומר יוזר, זהעיקר-שאצלם הוּא כבד בדרן פשיטות שאייך אטשר להיות
אל חמיט'ם ובע"ב אט לא באָטן כזה שייאָן בעז'ז' אדרס-זומחיכי' חיתוי-גם בעיג'אלק'יט
זגט בזזה, במדומה, למוחר לבאָר פרטיט בעהנ'ג'יטים, כי הר' כאו"א יודע גבעַ אטטן
זוחר טמה שידוע זזולחוֹ. ואט בכ"ז מאטראָק בעאמז שארית כהוחינו זהיפּן אטכל הבריא
ואפּי', של שבל האבעי, הר' ללא חועלה אט אבָּא במכחבי לנטאָר, כי גע אחים יש
האסדרה זכו'.

כבר בחבוח' ב"פ' שאין משבעי זוגם לא מתפקידי להאָפּן מזסר, אלא
שגם אג' מחאָז נטארית בחוחוי, זבללי האָי זאָולוי, זעוזר זיזער, אשר זה מכו"כ
זאַי' שטאהָה העה מאכעַן פָּז' ד' היזער, היזער פָּז' חמיט'ם כטז זוּי דער דבי'

ב

האט געווואלט, ווועט בטילא זיינע דער מסוד וווער דער רבוי זוינע. וחדוּ כבר ראו
במושב ורוואים במושב אשר לא לבך שאיביך מזיך לעיניים חנמיים, אלא אדרבא
זוהי הדרכ לנטולחה בענייניהם הטעמיים שלחתם, ולא עוד אלא שדווקא עיינע זונא
חן אם בענין אDEM, והאריך בות בזוז אך למורתך.

ובחנוגו לטעול, הנה עוד המעם הגבוי, צפטל על מה שכתבה. ואמרת:
כמה מעם, טמיכורה הדבר שטומס יעשה ליישיבת, ולישיבת ברוחה של חומבי
חומיים, ותדריך הזוח חליין זיך בחבריה ההגהלה והרטמיים, וכל הגדירות לא יאננו
אך חמץיאו וחוועל, ואמי, זה שאחד פגבל הענין על חברינו, הרי לא רק
כלפי ש פיא גלא אלי, מען זוזה בעקבות דמשיחא אשר אחד מהענינים בגילוי
חשמי שיחברו ויתלבנו הארכרים, אשי גלא. גם כלמי שפרא אדרום, כי שחוא שבידיו לפועל
בדולות בהז"ל, כי שבידיו לפועל בדרך המזוזע, אבל בכל אונפין-כאונו"א יכול
לפעול בהז"ל, כי לו לא זוח לא הביאם למאטרעאל בפרט ולקדמה בכלל, ונכללים
בזה לא רק אלך שבאו לשם זה יוחר מעשר טנין אלא גם אלו שבאו בשניים
האחרוניות ובזמן היופר אחרוין.

בתשען לזה, כדי שיחי, להב"ל קידום וטלא יחי, מקום להגדיר Kohut,
מוכרה הרבר שיבוא טינגן עיינדי. גם בתבוחטם, אך שלכארה זוחו עזין ערטי,
אבל הוא ע"ד הסבואר בחנין שביל גאן שאיננו שוגן הס"א בחכליין כו', ומואס
בחכליין, זהו הכהה שנשארא אחותה וחייב להצד שביבר ולא עוד לשא חוסר
הגבדים האזאיים. וטדרני טהרה וחאייה, שחרר החוזא מזווע הטהרה מכל הגוּף, מזון גם
בענין זה, (אלל שבתנו א פריך יוזך מדורבר באדרי'ם, ובטילא השם בטל וכלא חשייב
שבמיין איננו חוץ, משא"כ מטדריגות במכוות מזון, שטדריגותים על כל
הדברים העשורים בתהנחות העולם, הרי גם מיאוסה ומקפיד עליון, חזץ).

ונמה שטוכחה עוד יוחר שיחזרה הכהה, ותבוזות, ואפילו בחכליין יחי,
מחאה ביחס להז"ל ליטריהם של חממיים, בירן טיליהם וילדותם מסקלים, כל
איין בחמיטות ואינון שביניהם הרואו"ש, שלשעת אחת גמאים בעזם רום ובשען
חדא גראעה חדה בעומק כו'.

מןין בז' טעמיים אינני רואת להגדית עניינים פרטימ בכל הנ"ל, ובפרט
שכנ"ל איזו נוגע, כי ידועים הדברים ומנדר בטהרות בבר געשו נגלוין. וההכרה
bijouter שיחקמו בולם ויטפסו עאה איך להזריך את ה"קלוביינקען" ולצאתם
חחסנותם שלו שחרר להבטים זוגם להמוסדות, וחומם. גונדו לפעולות ממשות בזה,
ואך שצ"ל בדרכ נזעם וגחיבת שלים, אבל מוכראה הדבר שיחי, בתזקוק התחאים,
הוא כלמי עאמו זהן, בימי הבני בית, וזה יראו טרי טובי בעמלם, ויתחייבו בקיורם
שליחותם וחותמיהם. במקומות מתחאים לרזון המשלה הוא אדם העלהון שעיל הסא
(עין לקויה ויראה בתחילה) כפי שנטטר לגוד עיי אדרת התהחות, והוא נשיאנו
ב"ק טויה אדרון"ר.

כ"זון שאסאכל באוריינט ובירה עלמא, הן ערלים הגדול והן עולט קטן.
זה האדם, הרי כל חיקוק בהזוגע לאדם ג"ל עטוד ג"כ בעד"ג חורה, ולכך
בזודאי יוסיפו ג"כ באשרורי ליטוד, בתרות חנוליה ובחרות החסידות, הן ברבים
ו元旦 ביהיד ובן בענין החורעדרות, וחררי עסם ברה"ה א"י א גו"ה עטעם גז"ג
מזכני אגונ"ש הרבר טויה"ר מקץ שי"מ מאקץין טיבולו להקדיש רוב זמנו לעניינים אלו.
זהו קיילו מעליין טרדרתיה בענין לאפרטה גאטמייה, והזוא צל מעלייתם, (עכ"פ
ישתרל בזה), טדרותיהם בתרבוסה רזחנ"ה.

ויהי רצון מהשיה"ת, אשר ע"פ סנדבר בעת ההתוועדות דיום ההילולא
הרבייעי מיום ההטולקהת, שאך טהיר שולט שניים ערלים ובסנה הרבעיעית רק בענינים
של קידושה, מז"ע ענה החמשית יחוטף במאבט ורבדר. אמתה טל באו"ה
חבותהו, הן אכזאת הש דה והן תבואה הכרות, וכטבואר עניינהם בemma מקומות
ברא"ה, ויהי-כפי סיום הכתוב-אני ה' אלקיכם ומרשת"י אני ה' המבטיע על
כך ונאמן לשפוך הבתחת, ואלקיכם-כחכם והיזומת בכו"ז.

המחבה לכט"ט בקדמתו,
בחאלחה מומלגה בכל הנ'ג
הן בעוניים הכללים וו
בצעדייהם הפרויים, אטרא
הן נאה חלייא

בתבי קודש

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYadith 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
לייבאוזויטש

67 איסטפרון פראקוויז
ברוקלין, נ. י.

מזכירות SECRETARIAT

ב"ה, ב' נימן, ח' חשו"ד
ברוקלין, נ. י.

שלום וברכהו

דערטיט שיקון פיר איז אן אויסצוג פון דער
שייחַ פון קָדָר אַדְמוֹן אַלְיטִים אַשְׁבוֹן סְבָרְכִּים אַחֲרֵי
נִימָן, חַשְׁיוֹן.
זיכער עַמְּךָ אַידָּךְ עַמְּפָרָסְטִים זִין בָּאוֹתָן הַמְּהָאִים.
ברכהו חַג הַמִּסְחָה כָּשָׂר וְעַמְּחָה.

בג"ד, כתש שיחון ב"ק אדרון ד' שליך"א, שבת טברכית חחראש נימן, ח' חשו"ד.

אין חודש נימן זיינען פאראן כהה סובי עניינים, עניינים האז זיינען
סלאזריה, פרדבן און טנגוים. פון דִּיעַקְרִיבִּי חודש נימן איז ח' חסphotos
חי' ד' זטפֶּס דָּאַס זָוָס עַמְּשָׁטִים אַין דָּרָר שָׁנָה אַז בָּאַחֲרֵן בְּנִימָן אַיְזָה
ראש-השנה לרגלים, איז דָּאַס פְּדַנְּטָס פָּעָן רְגֵל שְׁבָוָן פָּסָה 1), אַז בְּסָחָב בִּיחּוֹד
זיינען דָּאַז פָּגָוִים אַנְּלִי: דָּאַזְרִיכָה, פרדבן און טנגוים.

אָסָהָל אַיְזָה גַּעֲעָן אַמְּנָהָג, אַז פָּאַר סָחָב פְּלָעָן דִּי רְבָנִים אַרְיָנְשִׁיכָן
מִזְחָה סְסָוָה צָו זַעַרְעָה בְּלִי-חַבְּבִּיהִיָּה, אַז וְאַגְּדוֹסָה, ד.ה. זַעַרְעָה
אוֹזֵף בְּיַדְעָה דָּרְדִּים, אַרְעָרָה, לְכָל הַמִּחוֹת, אוֹזֵף דָּעַם כְּזִיחָה מִזְחָה, ד.ה.
פָּאַר דָּרָר סִיטְעָלְסְטָעָר סְצָחָה.

טָעַם הַמִּנְחָה בְּפִשְׁטוֹת אַיְזָה זַעַעָן - אַלְטָה חַבְּסָה אַרְבָּה. דָּעַרְבָּה חַאָטָה פָּעָן אַבְּדָרְבָּן
בְּהַחֲדָרְבָּן אַז עַלְיָן עַקְרִיבִּי, עַמְּ אַיְזָה דָּאַקְּ פָּאַרְבָּן אַרְבָּה
מִזְחָה מִזְחָה 2), אַז נִימָן אַלְעָפָן זַעַעָן בְּקִי אַיְזָה דָּעַם, אַרְעָרָה קַעַעַע-דָּאַקְּ אַזְרִיכָה
דָּעַרְבָּרָה פְּלָעָן דִּי רְבָנִים אַרְזָאַרְגָּוּן דִּי בְּלִי-בְּחִים דָּרְדִּים, כְּדִי סָעָן זַעַל זַעַכְעָר
זַעַאָז זַעַן סִימְטָמָה סְצָחָה.

סְצָר פָּאַרְשִׁידְעָן טָעַםִים, אַיְזָה, אַיְזָה אַסְאַךְ עַרְטָעָרָה. דָּעַרְמָה גַּנְגָּנוֹגְטָלָה, גַּעַרְאָרְקָן.
עַמְּ אַיְזָה נִזְעָן אַיְצָמָן אַז רְיַדְעָן אַיְבָּעָרָד דִּי טָעַםִים אַרְמָאָה דָּעַרְמָה אַיְזָה
זַעַרְאָרְעָן. חַאָק אַיְזָה זַעַעָן אַיְזָה, אַז אַיְזָה בְּעַטָּה, אַזְעַמְּבִּירְחָרְבָּה, אַזְלָטָא אַיְזָה
חַיְצָעָן - אַיְנָמְרִידָן צְוָרִיךְ דָּעַם מִנְחָה, אַז דִּי רְבָנִים זַעַלְן אַרְיָנְשִׁיכָן מִזְחָה שָׁפָרָה
אוֹזֵף דָּעַרְעָה בְּלִי-בְּחִים.

אוֹזֵף דָּאַקְּ אַרְבָּה, נִאָר יְעַדְעָר אַיְנָעָר אַסְחָטָה אַחֲרָה זַעַעָן
אַרְבָּה, אַשְׁוֹחָטָה, אַרְעָרְעָנְדָר צִי אַשְׁמָה, אַיְזָה אַזְוִיבָה עַר חַאָטָה אַסְחָטָה
עַר וְעַמְּ אַיְסָמָר אַרְיָנְשִׁיכָן מִזְחָה - חַעַט יְעַנְדָר נִיצְעָן צָוָם סְדָר דִּי מִזְחָה אַסְחָטָה עַר חַאָטָה
אַיְסָמָר אַרְיָנְשִׁיכָן, זַעַל זַיְדָאָן אַזְרִיכָה אַרְיָנְשִׁיכָן מִזְחָה, אַזְעַל דָּוָקָא קַיְלָעְבִּיקָעָה 3).
דָּוָקָא חַאָנְסָמְצָעָה 4) אַזְעַל דָּזְקָא - מִזְחָה שְׁפָרָה 5), אַזְעַל דָּוָרָעָה דָּעַם חַעַט בָּא חַוְּנְדָרְטָעָה
אוֹזֵף סְזִוְעָנְטָר אַיְדָן אַסְגָּהָהִים חַעַרְעָן מִזְחָה אַבְּלָה סְחָה אַיְזָה - עַמְּ דָּאַרְבָּה זַעַעָן
זַעַהְיָדָר. אַיְזָה דִּי עַרְטָעָר חַאָז סְפִידָה זַיְדָה צְוָן סְאַכְנָן אַלְגָּעְמָדָה סְדָרִים (ה' חַטְעָלָן
וּבְרוּמָה) אַיְזָה זַעַלְבָּטְסְעָרְטָעְנְדָלִיךְ דָּאַרְטָן דָּאַס תָּאָן דִּי סְפָדְרִים זַעַעָן דִּי סְפָדְרִים.

כ"ז סיון ה' תהא שנת סגולות בכל

בגלו וצפוף צוותים
בגלו $\leftarrow 30$

ש. בלה"ק סכ"ג בהנוכחות דש"פ זיזא, י"א כסלו ש.ד. (הגשה)

"זהו מגדרי החסידים, רב ולסיד ברול ובבו,"

ועוד מהו מתייחדים טובייה פטיבה פארם"ה הא"ב."

ולעהיר מסמר החלומות ארמו"ד מהר"ש (בערכות)

ב"ק אדר"ר שליט"א ע' ז"ל: נחן פטיבה בכתיב "

לשלה, אחורי שבחנו בעמות: הרה"ג והרה"ה הר' דוד

כבי חן, וכו', וכו'."

וזכול להיות שכלל פטיבה פטניות, ז' מהז"ז

ומהמזר"ש, וזרין בירור.

הרב אברהם בער בלעומאקס

מעלערן - אוטראלאיה

י"ג. ההגשה בלה"ק סכ"ד:

"זהנה, ב' עניבים אלו (לשבוט את הר' שעז)"
ובזהה, ב' הטולכה" - אמצעיא ואחהכ"א) פרומזים
בב' הפירות שברוש", הע"ב "וישקהו" אכפרתנו."

... זיהו האיוור בפרק הפירותים שברוש"י ...

בי סדר העבודה הוא באופן שולכים פן קקל אל הכלב.

ולכן, לכל רוחש שניים מכוברים דוחכיא - "אל נאקו"

בכל לוב', וללא"ז באים לתפקיד השלים - עבדה

דאתחכבא - "נשקי בכל לבו".

... ולבואר בלה"כ: הרוי א' מלילו ושי"ז (ראה

כלו, פ"ז) וכאשר ענו הפירותים שולדים, וכו' זיהו

בשרה פטנות (ומאוחר שדי אנטר למוח ענו הפירותים

כאחד) - מקודם רשי"י מלות המפטנות את שמי הפירותים,

כברן "נשלקו בו נכמי פראלא" או רשי"ז לחרוגם בשמי

פניהם" וכו', בכך מלמדנו רשי"ז כי הקדמת פירוש אונד

לשוני אונד' שנות קידרחה הגדולה יותר לפנים.

הרוי בדר' וישקהו כוחב דש"ז "ויש חולקין"

ברבור הדזה בבריריות דספרי, וראה הביאור בזה בלקון"

פ' ויטל חמם"א, דבז' מרבי ל"ש"ז דבנוי הפירותים

שולדים (ולא שולדים פן קקל לא הכרב)."

ויל', בשפטם כmor פטבודאר בלוקו"ש ח"ט ע' דבר

- סבואר

-

J. Zimmer
221 Cutledge St.
Brooklyn, N.Y.

BROOKLYN
JUN 21
1955

Merkos L'Inyonei Chinuch
110 Eastern Parkway
Brooklyn, N.Y.

Iyar 11, 5731
May 6, 1971

Rabbi Lawrence Kushner
S&lel Foundation
1301 Clavey Rd.
Highland Park,
Illinois

Dear Rabbi Kushner:

Thank you for your letter of April 27, 1971. We would be very interested in visiting your group at the NPTY Kutz Camp in Warwick, this summer.

We would be interested in knowing the number of youngsters who will be involved in the program. To arrange for the tefillin mobile we would have to rent a truck for the day. This would cost about thirty to thirty-five dollars including the gas and tolls. If you want a group of Chassidim to speak to the youngsters instead of the tefillin mobile this would probably be cheaper.

Re the dates, Aug. 22 looks best at this moment.

Sincerely yours,

Rabbi Naoriel B. Kastel
Program Co-ordinator

KBK/ha

ענינים שונים

שלחן ערוך

טטר

אל חילך

עם כל המועלות כאשר נרפכו מקדם.

ועוד הומפות חדשות

כטבואר בשער השני.

שטעטטען

בתוכה בית טטר הספרים של ר' ויסמאן
וכנו ר' יacob בווארשא.

עמ' רביה לין

סדר תלמידה

סדרת הלינוּת

ספר תלמיד

חתם ונשלם שבח לאל בורא עולם

שווית מתווך ספר כתיבת יד אבן העוזר לטא"ה
מהרגאון הנдол החרווף ובקי מהורד עוזר נריו שהוה אבד דקיק
קלמנוטיב. והנגולל:

תעודה

בפנינו היה מ Woodward הנבחר מעת ועדינו להצעה
על ניקור ומיפוי בשר כשר בעירנו קבל על עצמו
המנקה ומוכר בשער כשרה שמי "אדערמאן"
לקיים ולמלא את כל הדרגות אשר יצאו מכאן
לסייע ולפוגר מולתה בכל תקופת הנזות עדת ישראאל
וחתם בה יאנז'ה תקנות האלה

וּלְרָאֵי בָּאוּ עַהֲחֵי יּוֹם לְחֶדֶשׁ עֲנָתָה מִרְסֵט

جیسا کوئی نہیں کر سکتا ہے
کہ اپنے بھائی کو اپنے بھائی کا
بھائی کہا جائے۔

Digitized by srujanika@gmail.com

ב. פ. ז. י. ה. ג. ג. נ.

ג. נ. א. א. א.

ג. א. א. א. א. א. א.

ו. ה. ג. ג.

ג. א. א. א. א. א. א. א.